

Johanna Helin

MAJOITUS OSANA FESTIVAALIA – CASE PORISPERE CAMP

Matkailun koulutusohjelma

2015

MAJOITUS OSANA FESTIVAALIA – CASE PORISPPERE CAMP

Helin, Johanna
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Matkailun koulutusohjelma
Maaliskuu 2016
Ohjaaja: Garcia, Tiina
Sivumäärä: 41
Liitteitä: 2

Asiasanat: projekti, projektihallinta, tuotteistaminen, leirintäalue

Tämän opinnäytetyön aiheena oli luoda tilapäinen leirintäalue Porispere musiikkifestivaalin asiakkaille. Toiminnallisen työn tavoitteena oli suunnitella ja toteuttaa asiakaslähtöinen leirintäalue sekä julkaista käytännössä hyödynnettävää tietoa projektin suunnittelusta ja leirintäalueen toteuttamisesta. Työssä selvitetään mitä tarkoitetaan projektin suunnittelulla sekä millaisin keinoin projekti voidaan toteuttaa. Lisäksi opinnäytetyö selventää mitä vaaditaan tilapäisen leirintäalueen pystyttämiseen.

Porispere on vuosittain kesällä Porin Kirjurinluodossa järjestettävä musiikkifestivaali, joka vuonna 2015 järjestettiin viidennen kerran. Porispere ei ollut aikaisempina vuosina järjestänyt leirintäaluetta, joten vuonna 2015 Porispere Camp järjestettiin ensimmäisen kerran. Työ toteutettiin projektiluontoisena työnä ja leirinnän suunnittelun lisäksi vastasin itse myös sen toteutuksesta Porisperen tuotantoryhmä tukenani.

Tässä työssä teoria ja käytäntö kulkevat yhdessä. Teoriaosuuksissa käsitellään projektisuunnittelua sekä projektin toteutusta. Työssä sivutaan myös tuotteistamisen sekä väliaikaisen leirintäalueen pystyttämiseen liittyvää teoriaa. Teorian rinnalla työssä käydään läpi myös projektin toiminnallista osuutta, jossa Porispere Campiin liittyviä käytännön ratkaisuja peilataan teoriaan.

Porispere Camp järjestettiin onnistuneesti 31.7. – 2.8.2015. Leirintäalue luotiin osittain kokeiluluontoisena, jotta voitaisiin varmistua leirinnän järjestämisen tarpeesta ensi vuodelle. Tulokset osoittivat, että leirintäalue kannattaa järjestää myös tulevina vuosina. Festivaaliviikonlopun aikana leirintäalueella vallitsi iloinen tunnelma ja saatu asiakaspalaute oli positiivista.

ACCOMMODATION AS PART OF THE FESTIVAL – CASE PORISPERE CAMP

Helin, Johanna

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Hospitality Management

March 2016

Supervisor: Garcia, Tiina

Number of pages: 41

Appendices: 2

Keywords: project, project management, productization, camping site

The purpose of this thesis was to create a temporary camping site for the Porispere festival customers. The main goal for this functional thesis was to plan and execute the camping site with good customer satisfaction. The purpose of this thesis was also offer usefull knowledge about how to plan and create a temporary camping site.

Porispere festival is annually organized music festival in Pori. At 2015 Porispere was organized for the fifth time. In its earlier years Porispere has not been offering any festival camping for the customers so this year Porispere Camp was organized for the first time. The functional part of this thesis was a project that contained the plannig part and the actual festival weekend in Porispere Camp. In this project my job was to plan and create the camping site with the help and support of Porispere production team.

In this thesis the theory and the practice goes together. In the the theory part I talk about the theory of project planning and project management. Also I shortly go thorough the theory of productization and the theory of camping sites. In the side of the theory I talk about the reactions I have made conserning Porispere camp.

Porispere Camp was organized successfully in 31.7. – 2.8.2015. The camping site had been created partly as an experiment to see if there is a need for camping site also for the next year. The festival weekend pointed out that it is reasonable to organize the camping site in upcoming years as well. Athmosphere at the camping site was pleasant and happy. Also the customer feedback during the weekend was positive.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	PORISPERE.....	6
3	OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT.....	7
3.1	Tutkimustehtävä.....	7
3.2	Työn tarkoitus ja tavoite.....	7
3.3	Teoreettinen viitekehys.....	9
3.4	Toiminnallinen opinnäytetyö.....	9
4	PROJEKTITYÖSKENTELEY.....	10
4.1	Projektin määritelmä.....	11
4.2	Projektin rakenne.....	11
5	HYVIN SUUNNITELTU ON PUOLIKSI TEHTY.....	12
5.1	Projekti-idea.....	12
5.2	Projektiehdotus.....	13
5.3	Projektsuunnitelma.....	15
5.4	Projektin käynnistys.....	19
6	LEIRINTÄALUEEN TUOTTEISTAMINEN.....	20
6.1	Brändin luominen.....	22
6.2	Markkinoinnin kilpailukeinot.....	23
6.3	Facebook markkinointikanavana.....	26
7	SUUNNITTELUSTA TOTEUTUKSEEN.....	28
7.1	Luvat ja sopimukset.....	28
7.2	Leirintäalueilmoitus.....	28
7.3	Turvallisuus.....	29
7.4	Pelastussuunnitelma.....	31
8	PORISPERE CAMP 31.7. – 2.8.2015.....	33
8.1	Leirinnän valmistelu.....	33
8.2	Perjantai 31.7.....	34
8.3	Lauantai 1.8.....	36
8.4	Sunnuntai 2.8.....	37
9	YHTEENVETO JA KEHITTÄMISKOHTEET.....	38
10	POHDINTA.....	40
	LÄHTEET.....	41
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Tänä päivänä tapahtumatuotannon ja varsinkin festivaalientän ala on jatkuvasti kehittyvää ja kilpailu on kovaa. Asiakkaat osaavat vaatia rahoilleen vastinetta ja ovat tietoisia alalla vallitsevista trendeistä. Lähes jokainen kävijämäärältään suurempi festivaali tarjoaa asiakkailleen mahdollisuuden myös majoitukseen leirintäalueella. Totutun tavallisen leirintäalueen sijaan viime vuosina festivaalien järjestäjät ovat tuoneet leirintämajoitukseen myös jotakin uutta. Perinteisten telttapaikkojen sijaan erilaisia majoitusvaihtoehtoja tarjotaan nyt useampia.

Hyvänä esimerkkinä kyseisestä ilmiöstä toimii esimerkiksi Tanskassa järjestettävä Roskilde musiikkifestivaali ja sen leirintäalue. Festivaalin leirintäalue tarjoaa asiakkailleen perinteisen telttapaikan lisäksi jopa yhdeksän erilaista majoitusvaihtoehtoa. Festivaalin nettisivujen kautta asiakas voi varata itselleen tai koko seurueelleen esimerkiksi kartalta valitsemansa telttapaikan tai jo valmiiksi pystytetyn teltan, jonka hän saa ottaa myös mukaansa lähtiessään. Yhtenä esimerkkinä hieman erikoisemmasta majoitusvaihtoehdosta Roskilde tarjoaa peräkärryn tapaista traileria, joka on muutettu majoittumiseen sopivaksi (Roskilde festivaalin [www-sivut 2015](#)).

Toiminnallisessa opinnäytetyössäni suunnittelen ja toteutan projektityönä leirintäalueen Porispere festivaalin asiakkaille. Toimeksiantajana työssäni toimii Porispere Oy. Kyseinen festivaali on nuorehko, mutta nopeasti kävijämääräänsä kasvattava musiikkitapahtuma, joka ei vielä ole tarjonnut asiakkailleen mahdollisuutta leirintämajoitukseen aiempina vuosina. Tavoitteena on tarjota asiakkaille perinteisten telttapaikkojen lisäksi myös muita majoitusvaihtoehtoja. Porispere Camp niminen leirintäalue tulee tarjoamaan neljää erilaista majoitusvaihtoehtoa; koulumajoitusta, telttapaikkoja, caravan-paikkoja sekä valmiiksi pystytettyjä kimppateltoja. Leirintäalue on tarkoitus pystyttää festivaalialueen kupeessa sijaitsevaan Kaarisillan yhtenäiskoulun tiloihin sekä sen pihaympäristöön. Opinnäytetyöni avulla halutaan myös kartoittaa tarvetta leirintäalueen perustamiselle tulevina vuosina.

Tässä työssä teoria ja käytäntö kulkevat yhdessä. Selvitän mitä leirintäalueen perustaminen vaatii, millaisin keinoin sen toteuttaminen onnistuu sekä peilaan käytännön

osuutta teoriaan. Työni raportointiosuudessa käyn läpi leirintäalueen suunnittelua ja sen toteutusta. Suunnitteluosuuden jälkeen kerron itse tapahtumasta, joka tässä työssä tarkoittaa festivaaliviikonlopun ajaksi järjestettyä tilapäistä leirintäaluetta. Työni lopussa pohdin leirinnän onnistumista ja sen tavoitteiden saavuttamista.

2 PORISPERE

Porispere -festivaali juhlii vuonna 2015 viisivuotistaivaltaan. Festivaali on vuonna 2011 kehitetty jatkamaan Porissa kaksi kertaa järjestettyä Sonisphere-kiertueen tapahtumaa, josta nimi Porispere onkin syntynyt parodioiden. Sonisphere järjestettiin vuonna 2009 ja 2010 Porin Kirjurinluodossa ja tapahtuma keräsi molempina vuosina noin 60 000 osallistujaa. Vuonna 2011 Sonisphere järjestettiin Helsingin Kalasatamassa. (Vilkuna henkilökohtainen tiedonanto 20.1.2015)

Porispere -festivaali järjestetään vuosittain heinä- elokuun aikaan Porin Kirjurinluodossa. Tapahtuma on kolme päivää kestävä rock -painotteinen musiikkifestivaali, joka tuo viikonlopun aikana suuren massan osallistujia Kirjurinluodolle. Tapahtuma näyttölee myös merkittävää roolia Porin tapahtumakesässä. Nimekkäät artistit ovatkin olleet Porisperen hyviä vetonauloja, ja tapahtuma on vuosi vuodelta kasvattanut kävijämääräänsä. Vuonna 2014 Porispere keräsi 12 500 osallistujaa. (Vilkuna henkilökohtainen tiedonanto 20.1.2015) Perinteisesti festivaaliviikonlopun perjantai ja lauantai ovat olleet rock -esiintyjien päiviä, kun taas sunnuntaita on kutsuttu perhepäiväksi. Tällöin esiintymässä ovat olleet myös lasten ja nuorten suosiossa olevia artisteja. Vuonna 2015 perhepäivän artisteja olivat pitkän uran lasten viihdyttäjinä tehnyt Gommi & Pommi sekä Suomen kärkinimiin kuuluvat Robin, Elastinen ja Samuli Edelman.

Vuonna 2015 Porispere toteutti ensimmäistä kertaa oman leirintäalueen festivaalivierailleen. Samana viikonloppuna Porisperen kanssa järjestettiin myös Kalevan Kisat, joka on vuosittain järjestettävä yleisurheilun Suomen-mestaruuskilpailu. Kilpailujen pitopaikkakunta vaihtelee joka vuosi. Porin ollessa kisojen isäntäkaupunki vuonna

2015 Kalevan Kisat toivat paljon sekä katsojia että kilpailijoita Poriin eri paikkakunnilta. (Kalevan Kisojen www-sivut 2015) Tästä johtuen Porin kaupungin majoituskapasiteetti oli kyseisenä viikonloppuna täynnä. Porissa toimii neljä keskisuurta hotellia, itsepalveluajatuksella toimiva Omenahotelli sekä muutama pienehkö hostelli. Matkailuajoneuvoille ja leiriytyjille lähin leirintäalue sijaitsee Yyterissä, noin 20 kilometriä Porin keskustasta. Myös paikalliset urheiluseurat olivat järjestäneet esimerkiksi koulumajoitusta kilpailijoille ja heidän huoltajilleen. Tänä vuonna Porisperen leirintäalueen pystyttämiseksi olikin otollinen hetki, sillä majoituksen saaminen muualta kaupungista saattaisi olla hankalaa.

Porispere on luonut ympärilleen reilun ja periporilaisen imagon, joka näkyy vahvasti esimerkiksi markkinoinnissa. Festivaali haluaa vaalia rentoa, aitoa ja leppoisaa tunnelmaa. Samaa asennetta haluttiin tuoda esille myös ensimmäistä kertaa järjestettävässä Porispere Campissa.

3 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT

3.1 Tutkimustehtävä

Opinnäytetyöni tutkimustehtävänä oli suunnitella ja luoda Porispere festivaalin asiakkaille tilapäinen leirintäalue. Työ oli toiminnallinen opinnäytetyö ja käytännön osuus tapahtui projektiluontoisena työnä. Tehtävänäni oli selvittää miten leirintäalue käytännössä luodaan ja mitä asioita on otettava huomioon. Näiden tietojen valossa pyrin suunnittelemaan asiakasystävällisen ja voimassaolevien säädösten mukaisen turvallisen leirintäalueen.

3.2 Työn tarkoitus ja tavoite

Työni tarkoituksena oli luoda toimiva ja asiakaslähtöinen leirintäalue. Porispere Campissa asiakkaan näkökulmasta toimiva ja asiakaslähtöinen leirintäalue tarkoittaa käytännöllistä ja asiakkaan tarpeet tyydyttävää leirintäaluetta. Toimivalla alueella

tarkoitan esimerkiksi hyvää saatavuutta, kuten leirintäalueen yhteystietojen löytymistä verkosta, helppoa saapumista alueelle opasteiden ja parkkipaikkajärjestelyiden avulla, wc- ja suihkutilojen tarpeellista määrää ruuhkautumisen estämiseksi tai infopisteen aukioloa ympäri vuorokauden. Asiakslähtöisyys huomioitiin leirintäalueella kiinnittämällä erityistä huomiota asiakkaan saamaan palvelun laatuun, markkinointiviestinnän yhteensopivuuteen leirintäalueen kanssa sekä vertailemalla kilpailijoiden toimintaa.

On tärkeää, että yrityksen käsitys sen tarjoamasta tuotteesta perustuu asiakaslähtöiseen ajatteluun. Tuote syntyy ja ilmenee asiakkaalle kuitenkin subjektiivisena kokemuksena, joka kulloinkin on ainutkertainen jokaisen asiakkaan kohdalla. (Komppula & Boxberg 2005, 21.) Myös asiakkaan odotukset on otettava huomioon, sillä asiakkaan odotuksilla on ratkaiseva vaikutus koettuun laatukokemukseen. Yrityksen on siis pystyttävä pitämään ne lupaukset, joita esimerkiksi markkinoinnin avulla on annettu asiakkaalle. Odotukset kohdistuvat niin itse tuotteeseen kuin yritykseenkin. Vaikuttavia tekijöitä asiakkaan odotuksiin ovat esimerkiksi asiakkaan omat tarpeet, palvelun hinta, aiemmat kokemukset sekä muiden asiakkaiden kokemukset. (Komppula & Boxberg 2005, 48.)

Opinnäytetyöni tavoitteena oli julkaista käytännössä hyödynnettävää tietoa leirintäalueen suunnittelusta ja sen toteuttamisesta. Projektin keskeisenä tavoitteena olivat tyytyväiset asiakkaat. Samalla haluttiin luoda myös pohjaa valmiille konseptille, jota tulevana vuosina voidaan hyödyntää ja kehittää. Tämä tarkoittaa käytännössä pohjatyön tekemistä, jotta suunnittelu- ja toteutustyö olisivat seuraavina vuosina helpompaa. Esimerkiksi vuonna 2015 luotua imagoa ja markkinointi-ilmettä voidaan käyttää myös tulevaisuudessa hyväksi. Konseptin luominen on tärkeää myös leirintäalueen kehittämistä ajatellen. Projektin avulla pyrittiin myös luomaan lisäarvoa itse festivaalille. Varsinkin ulkopaikkakuntalaisille halutaan tarjota kokonaisvaltainen elämys, jolloin festivaalin lisäksi tarjotaan myös mahdollisuus majoitukseen.

3.3 Teoreettinen viitekehys

Teoreettisella viitekehyksellä tarkoitetaan käsiteltävän aiheen näkökulmaa. Voidaan ajatella, että teoreettinen viitekehys on ikään kuin työn punainen lanka, joka ohjaa lukijaa ja selventää työn kannalta tärkeitä ratkaisuja ja niiden taustoja. Lukijan kannalta on tärkeää, että aihepiiri on rajattu selkeästi ja valittu teoreettinen viitekehys tukee työn käytännön osuutta. Aiheen rajaamisella tarkennetaan kirjoittajan ajatusta siitä mitä hän haluaa osoittaa keräämällään aineistolla. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 81.)

Tämän opinnäytetyön teoreettinen viitekehys muodostuu toiminnallisen opinnäytetyön teoriasta sekä projektin teoriasta. Erityisesti työssäni keskityin projektin suunnitteluun. Teoriaosuudessa sivuan myös leirintäalueen pystytyksen ja tuotteistamiseen liittyvää teoriaa. Työhöni olen valinnut projektin teorian antamaan lukijalle mahdollisimman kokonaisvaltaista kuvaa toteutetusta projektista ja sen eri vaiheista. Teoreettinen viitekehys on myös projektin onnistumisen kannalta hyödyllinen. Tässä työssä teoria kulkee käytännön mukana, jolloin sitä on helppo peilata tehtyihin käytännön ratkaisuihin.

3.4 Toiminnallinen opinnäytetyö

”Useimmiten emme tietoisesti tutki mitään vaan olemme mukana siinä, mikä synnyttää uusia kokemuksia, ajatuksia, näkökulmia, arvioita ja halua muuttaa maailmaa.” (Vilkkä & Airaksinen 2003, 7). Toiminnallinen opinnäytetyö vastaa sekä käytännön että teorian tarpeisiin ja tavoittelee ammatillisessa kentässä käytännön toiminnan ohjausta, opastusta sekä toiminnan järjeistämistä ja järjestämistä. Usein opinnäytetöissä on haasteellista löytää parhaiten omaa alaa kuvaava tiedonkäsitys. Toiminnallinen tiedonkäsitys on tärkeää varsinkin niillä aloilla, joissa taidot, käytännöllisyys ja sovellettavuus on keskeistä. Niinpä toiminnallisesta tiedonkäsityksestä nouseva opinnäytetyö vastaa usein myös alan tarpeisiin. (Vilkkä & Airaksinen 2003, 8-9.)

Ammatillisen koulutuksen tavoitteena on tarjota opiskelijalle sellainen ammattitaito, että työllistyminen heti valmistumisen jälkeen olisi mahdollisimman helppoa. Omaan

työllistymiseen voi vaikuttaa myös opinnäytetyötä ideoidessa. Toiminnallista opinnäytetyötä tehdessä on myös suositeltavaa, että työlle löytyy toimeksiantaja. Toimeksiannettu työ helpottaa myös suhteiden luomista työelämään sekä kehittää omia ammatillisia taitoja. (Vilka & Airaksinen 2003, 16.) Vilkan ja Airaksisen kokemukset (2003, 17) ovat osoittaneet toimeksiannetun opinnäytetyön lisäävään opiskelijan vastuuntuntoa opinnäytetyöstä sekä opettavan projektinhallintaa. Heidän mukaansa projektinhallintaan kuuluvat täsmällinen suunnittelu, tietynlaiset toimintaehdot ja –tavoitteet ja aikataulun mukainen toiminta sekä tiimityöskentely. Työelämälähtöinen toiminnallinen opinnäytetyö voi Vilkan ja Airaksisen (2003, 48) mukaan olla myös projektilähtöinen. Se voi olla osa isompaa hanketta tai tähdätä tiettyyn kertaluontoiseen tulokseen. Työn onnistumiseksi projekti on suunniteltava ja organisoitava tarkasti. Tärkeitä elementtejä projektityöskentelyssä ovat myös määritelty työskentelytapa ja realistinen aikataulus.

Toiminnallista opinnäytetyötä tehdessä on tärkeää luoda toimintasuunnitelma työstä. Suunnitelma selvittää mitä ollaan tekemässä. Sen tulisi vastata kysymyksiin, mitä tehdään, miten tehdään ja miksi tehdään. Toimintasuunnitelma auttaa jäsentämään mitä kirjoittaja on tekemässä, osoittaa johdonmukaisen päättelyn työn ideoinnissa ja tavoitteessa sekä sitouttaa kirjoittajan pysymään lupauksessaan siitä, mitä hän aikoo tehdä. (Vilka & Airaksinen 2003, 26.) Opinnäytetyön ollessa projekti, projektisuunnitelma vastaa muiden toiminnallisten opinnäytetöiden toimintasuunnitelmaa. (Vilka & Airaksinen 2003, 48).

4 PROJEKTITYÖSKENTELEY

Työelämässä on tänä päivänä normaalia, että työtehtävät ja sen toimenkuvat vaihtelevat tiheästi. Yhteiskunnassamme tekniikka kehittyy jatkuvasti ja tietoa välitetään eteenpäin yhä nopeammin. On siis tärkeää pysyä ajan hermoilla. Tällaisen kehityksen pohjalta on syntynyt projektityöskentely ja erilaiset projektiryhmät. Projektimuotoisessa työskentelyssä työntekijät on sijoitettu juuri niihin työtehtäviin, joissa heidän oma osaamisalueensa näkyy. (Löow 2002, 15.)

4.1 Projektin määritelmä

Sanaa projekti kuulee käytettävän monissa erilaisissa konteksteissa. Melkein mitä tahansa suoritettua prosessia voidaan kutsua projektiksi. Maylorin (2010, 4) mukaan projektia voi kuvailla tiivistetysti tehtäväksi, jolla on alku ja loppu. Hän kuitenkin painottaa, että työelämässä on tärkeää eritellä suunnittelua vaativat projektit ja tavalliset työtä edistävät prosessit toisistaan.

Lööwin (2002, 16) mukaan projekti käsitteestä on tullut jopa muotisana, mutta työmaailmassa on kuitenkin tärkeää erottaa projektit ja erilaiset prosessit toisistaan. Pelinin (2011, 31) mukaan projekti voidaan määritellä lyhyesti sellaiseksi työksi, joka tehdään kertaluontoisesti tietyn tuloksen aikaansaamiseksi. Kun ihmisten oikea osaaminen sekä kiinnostus kohdistetaan projektiin he voivat tällöin keskittyä tehokkaasti tiettyyn tehtävään.

Edellä mainittujen teorioiden mukaan myös Porisperen leirinnän toteuttamista voidaan kutsua projektiksi. Kyseinen työ on kertaluontoinen, sillä on selkeä alku sekä loppu ja se toteutetaan tietyn tuloksen aikaansaamiseksi. Projekti alkaa leirinnän suunnittelusta ja päättyy leirinnän toteuttamisen jälkeisten tulosten analysointiin. Sen tavoitteena on tuottaa Porispere-festivaalille lisäarvoa sekä kartoittaa mahdollista tarvetta leirinnän järjestämiselle myös seuraavana vuonna.

4.2 Projektin rakenne

Hyvin onnistuneen projektin yksi menestystekijä on tarkka jäsentely. Löow (2002, 22) havainnoi teoksessaan projektin rakennetta viisivaiheisen mallin avulla. Kyseinen malli soveltuu laajalti eri organisaatioihin ja sen rakennetta voidaan käyttää joko kokonaisuudessaan tai vain osittain.

Ensimmäinen vaihe rakennemallissa on projekti-idean keksiminen sekä sen pohjalta projektiehdotuksen tekeminen. Projekti voidaan luoda esimerkiksi ideasta, joka koskee yrityksen kilpailukyvyn tai tuloksen kohentamista. Ideasta muokataan projektiehdotus, jonka perusteella tehdään päätös projektin toteuttamisesta tai toteuttamatta

jättämisestä. Kun projektin toteuttamisesta on päätetty ja projektiryhmä on valittu, siirrytään mallissa toiseen osioon. Projektista tehdään esiselvitys ja sen suunnittelu aloitetaan (Löow 2002, 54.) Suunnittelun tuloksena syntyy täten projektisuunnitelma, jonka tarkoituksena on esimerkiksi arvioida aikatauluja, koordinoita resursseja ja hyödyntää niitä oikein. Projektisuunnitelma syventää projektiehdotusta ja on myös tärkeä ohjauskeino projektiryhmälle. (Löow 2002, 63.) Vasta projektisuunnitelman ollessa valmis, aloitetaan projektin käynnistys, joka mallissa kuvataan kolmantena vaiheena. Projektin käynnistykseen yhteydessä on tärkeää vielä tarkastaa projektisuunnitelma, jotta nähdään sopivatko alussa suunnitellut projektisuunnitelman osat vielä nykyhetkeen, sekä onko ajateltua tulosta mahdollista saavuttaa. (Löow 2002, 87.) Neljäs vaihe on projektin päättäminen eli loppuraportin tekeminen. Projekti päätetään ohjausryhmän kokouksessa, jolloin projektin tulokset luovutetaan loppuraportin muodossa. Viimeiseksi vaiheeksi jää projektin seurannan tekeminen, jonka avulla voidaan varmistaa toiminnan jatkuva parantuminen sekä palautteen saanti projektin aikaisista tapahtumista (Löow 2002, 105 -107.)

5 HYVIN SUUNNITELTU ON PUOLIKSI TEHTY

5.1 Projekti-idea

Idea projektille voi liittyä esimerkiksi uuden tuotteen tai palvelun luomiseen tai yrityksen kilpailukyvyyn kohentamiseen tai esimerkiksi jonkin ongelman ratkaisuun. Tärkeää on kuitenkin täsmentää projektin perimmäinen tarkoitus, riippumatta siitä miten idea on syntynyt. Kun pohditaan kannattaako projekti-idea lähteä toteuttamaan, on hyvä miettiä parantaako idea kannattavuutta, onko kyseiseen projektiin aikaa ja resursseja ja miten ne suhteutuvat odotettuun tulokseen. (Löow 2002, 22.)

Porisperen Camp projektin ideointi lähti liikkeelle yhdessä festivaalin promoottorin Harri Vilkun kanssa. Hän oli aikaisemmin keväällä ottanut yhteyttä oppilaitokseeni ja ehdottanut opiskelijatyöksi leirinnän suunnittelua Porisperelle. Tartuin kiinni tähän tehtävään ja sovin hänen kanssaan tapaamisen aiheesta. Ensimmäisessä palaverissa 6.2.2015 kävimme läpi molempien ajatuksia leirinnästä ja pohdimme, mikä mi-

nun roolini olisi sen toteuttamisessa. Harri ehdotti leirinnän järjestämistä Kaarisillan yhtenäiskoululle, joka sijaitsee aivan festivaalialueen vieressä. Pohdimme myös mitä majoitusvaihtoehtoja laittaisimme myyntiin. Molemmat olivat samaa mieltä, että pelkkä koulumajoitus ei riittäisi.

Jo alkuvaiheessa oli tärkeää hahmottaa tästä projektista minulle syntyvän työn määrä, jotta oma opinnäytetyöni ei laajenisi suuremmaksi kuin ammattikorkeakoulun asettamat opintoviikkomäärät edellyttäisivät, ja omat asettamani tavoitteet työlleni eivät paisuisi liian mittaviksi (Vilka & Airaksinen 2003, 18). Sovimme, että lähtisin suunnittelemaan ja viemään tätä projektia itse eteenpäin. Apua ja konsultaatiota saisin Porisperen tuotantotiimiltä. Sovimme myös, että pidämme säännöllisesti palaveria tuotantotiimin kanssa, joka jatkossa olisi myös projektin ohjausryhmä.

5.2 Projektiehdotus

Projektiehdotuksen tarkoitus on selkeyttää projektin perimmäistä tarkoitusta sekä vastata ideointivaiheessa nousseisiin kysymyksiin. Projektiehdotuksen tekemisen helpottamiseksi voidaan käyttää sitä varten laadittua vaiheistettua lomaketta. Ehdotuksen perusteella tehdään päätös projektin toteuttamisesta tai sen toteuttamatta jättämisestä. Hyvin laadittu projektiehdotus auttaa esimerkiksi jäsentämään projekti-ideoita tärkeysjärjestykseen ja ehdotusta voidaan käyttää myös päätöksenteon tukena ennen resurssien kohdentamista. (Löw 2002, 23.)

Löw (2002, 24) kuvaa kirjassaan täyttöohjeen, jonka tarkoitus on helpottaa projektiehdotuksen tekemistä. Ohjeessa hän listaa ensimmäiseksi vaiheeksi projektin taustan selvityksen. Projektiehdotuksen tulisi siis selvittää millaisen tarpeen projektin on määrä tyydyttää tai minkälaisen ongelman sen on määrä ratkaista. Seuraavaksi Löw listaa projektin tarkoituksen ja tavoitteen selvittämisen. Tarkoituksen määritelmän tulisi vastata kysymykseen: ”miksi projekti pitää toteuttaa?”. Tavoite-kohdassa taas tulisi selvittää ero projektin varsinaisten tavoitteiden ja vaikutustavoitteiden välillä. Mahdolliset toimenpiteet ovat listassa seuraavana. Toimenpiteillä ohjeistuksessa tarkoitetaan niitä toimia, joiden avulla ongelmaan tartutaan tai tarve tyydytetään.

Seuraavaksi ohjeistukseen on listattu resurssipanokset. Resursseilla tarkoitetaan tässä kohtaa esimerkiksi projektiryhmän työskentelytunteja, rahaa, toimitiloja tai ulkopuolisia resursseja. Projektipäällikköä ja ohjausryhmää koskevat kriteerit ovat myös listattu täyttöohjeeseen. Tässä vaiheessa tulisi selvittää projektin tilaaja tai toimeksiantaja, eli kuka käytännössä maksaa projektin. Projektin työntekijöitä koskevat kriteerit tulisi myös listata tähän vaiheeseen. Millaisia työntekijöitä siis tarvitaan, jotta projekti voitaisiin toteuttaa laadukkaasti loppuun? Kriteereistä tulisi käydä myös ilmi, tarvitaanko projektiin esimerkiksi asiantuntijoita tai jonkin alan ammattimiehiä, joilla ideoita voisi testauttaa. Ennen päätöstä täyttöohjeessa on listattu vielä aikataulun tekeminen sekä projektin rajaus. Aikataulu tulisi hahmottaa karkeasti, milloin projektin tulisi alkaa ja milloin sen on oltava valmis? Rajaus voidaan tehdä koskemaan esimerkiksi tiettyä kohderyhmää tai markkinoita. Viimeisenä vaiheena ohjeistuksessa on päätöksen tekeminen. Projektiehdotukseen voidaan siis kirjata päätös projektin käynnistämisestä. (Löow 2002, 25.)

Porisperen tuotantotiimin kanssa ensimmäinen palaveri pidettiin maaliskuun 2015 alussa. Palaverissa kävimme keskustelemalla läpi projektiehdotukseen liittyvät asiat sekä kirjasimme ylös päätetyt asiat. Aloitimme palaverin pohtimalla ensin millainen tarve leirinnällä olisi sekä millaiselle kohderyhmälle se tarjottaisiin. Ydinkohderyhmä olisi Porisperen asiakkaat, etenkin toivoimme majoittujia myös muilta paikkakunnilta, jotta Porispere-festivaalin asiakaskuntaa voitaisiin mahdollisesti laajentaa. Aikaisempina vuosina festivaalikävijät ovat pääosin koostuneet Porissa ja sen lähiympäristössä asuvista ihmisistä, joten kävijäkunnan laajentuminen olisi toivottavaa. Leirintä olisi avoinna myös muille majoittujille, esimerkiksi Kalevan Kisoihin osallistuville, mutta ensisijaisesti markkinointi kohdistettaisiin Porisperen potentiaalisille asiakkaille. Tulimme siihen tulokseen, että vuonna 2015 leirinnän järjestämiselle olisi todellinen tarve, sillä kaupungin majoituskapasiteetti tulisi kyseisenä viikonloppuna täyttymään Kalevan Kisoista johtuen.

Seuraavaksi keskustelimme leirinnän sisällöstä ja päätimme myyntiin tulevat majoituspaketit. Myyntiin tarjottavat paketit olisivat telttapaikka, koulumajoituspaikka, jonka hintaan kuuluisi retkipatja, matkailuauto tai -vaunupaikka, jonka hinta sisältäisi myös sähkön, sekä kimppatelttä, joka rakentuisi valmiiksi pystytetystä puolijouk-

kueteltasta retkipatjoineen. Kaikkien majoittujien käytössä olisi myös koulurakennuksen wc- ja suihkutilat.

Kävimme läpi myös leirinnän resursseja sekä sen tavoitteita. Koska leirintä järjestettiin vuonna 2015 ensimmäistä kertaa osittain kokeiluluontoisena, päätimme, että rahalliset resurssipanokset pyritään pitämään mahdollisimman pienenä. Teimme alustavaa kustannusarviota kuluista, jotka koostuivat leirintäalueen vuokrasta ja hankinnoista leirintäalueen pystyttämistä varten. Muita resursseja tulisivat olemaan minun sekä tuotantotiimin projektiin käyttämät työtunnit sekä ulkopuolisia resursseja olisivat esimerkiksi mainostoimiston työ ja lippu.fi verkkokaupan käyttö majoituspaketin myyntikanavana. Ideoimme myös mahdollisia yhteistyökumppaneita sekä teimme toimintasuunnitelmaa siitä, miten leirintää lähdetään luomaan. Alustava aikataulu projektin etenemiselle sovittiin ja asetimme myös pieniä aikataulullisia tavoitteita. Ensimmäisen välitavoitteen asetimme pääsiäiseen, jolloin leirinnän suunnittelun ja lupa-asioiden tulisi olla jo hyvällä mallilla. Alustava lupa leirinnän järjestämiselle Kaarisillan koululle oli jo saatu.

5.3 Projektisuunnitelma

Ominaista projektitoiminnassa on suunnitelmallisuus. Jotta projektille asetetut tavoitteet toteutuisivat, suunnittelu on ensiarvoisen tärkeää. Usein on kuitenkin helppo siirtyä itse projektiin ja sen toteutukseen, sillä suunnittelu vaatii määrätietoista pohjatyötä. Puutteellinen suunnittelu voi näkyä esimerkiksi projektille asetetun aikataulun pettämisenä, jatkuvana kiireenä projektin edetessä tai ongelmiin törmäämisenä, jotka olisi voitu ehkäistä ennakoimalla. (Pelin 2011, 79.) Projektisuunnitelman on tarkoitus kertoa miten projektille asetetut tavoitteet on tarkoitus saavuttaa. Suunnitelman sisältö voidaan tiivistää kysymyksiin: mitä tehdään, kuka tekee, milloin tehdään ja miten tehdään. Sisällöltään suunnitelmat ovat teknisesti samankaltaisia riippumatta projektista. Suunnittelu on monimuotoinen tapahtuma ja sen lopputuloksena tulisi olla realistinen toteutussuunnitelma. Suunnitelman tulisi vastata laatimishetken parasta tietämystä. (Pelin 2011, 83.) Porispere Campista ei täytetty virallista projektisuunnitelma-avausta, mutta sisällöllisesti kaikki sen asiakohdat käytiin projektisuunnitelmaa koskevassa palaverissa läpi ja yksityiskohdat kirjattiin ylös.

Lööw listaa kirjassaan (2002, 63) pääotsikot, jotka projektisuunnitelmasta tulisi löytyä: tausta, tarkoitus ja tavoite, raja- ja toimenpide- ja resurssisuunnitelma, aikataulu, projektiorganisaatio ja tiedottaminen. Projektisuunnitelman taustaa käsittelevässä osiossa on hyvä esitellä projektin tarpeita, aikaisempia selvityksiä, ongelmia, mahdollisen esiselvityksen tuloksia, riskianalyysejä ja syitä projektin käynnistämiseksi. Osuudessa voidaan kuvata mihin tilanteeseen ja tarpeeseen projektin avulla pyritään vastaamaan ja miten tämä saavutetaan. (Lööw 2002, 64.) Porispere Camp projekti käynnistettiin siitä syystä, että leirintää ei aikaisempina vuosina oltu järjestetty ja vuonna 2015 Porin majoituskapasiteetin ollessa täysi festivaaliviikonlopun aikana, tarve leirinnän järjestämiselle olisi realistinen. Ennen projektin aloittamista luotiin Porisperen Facebook-sivuille gallup, jonka avulla pyrittiin saamaan tietoa tarpeesta leirinnän järjestämiselle. Gallupissa Facebook-käyttäjät sai halutessaan valita kahdesta vaihtoehdosta joko olevansa kiinnostunut leirinnästä tai ilmaista ettei leirinnälle hänen kohdallaan ole tarvetta. Gallupiin vastanneista ihmisistä suurin osa ei kokenut tarvetta leirinnälle, mutta muutamia kymmeniä henkilöitä ilmaisi kiinnostuksensa leirintää kohtaan. Myös muutamia suoria kyselyjä leirinnän järjestämisestä tuli Facebookin sekä sähköpostin kautta.

Projektissa on tärkeää ymmärtää kokonaistavoite, eli lopputulos, josta kaikkien ryhmän jäsenten tulee olla tietoisia. Tärkeitä määräaikoja tai välitavoitteita nimitetään usein etapeiksi. Projektisuunnitelmaan on hyvä tehdä myös etappisuunnitelma, jolloin kokonaistavoite pilkotaan välitavoitteiksi, jotta kokonaiskuva on helpompi muodostaa. Etapit määräytyvät projektin mukaan, mutta niitä voivat olla esimerkiksi esiselvitys, projektisuunnitelma, ehdotukset, käynnistys ja toteutus sekä tulosten esittäminen. On myös tärkeää rajata sekä koko projekti että välitavoitteet, jotta projekti ei ”karkaisi käsistä”. (Lööw 2002, 64.) Porispere Campin ensimmäinen välitavoite ideoinnin jälkeen oli leirinnän majoituspakettien suunnittelu. Tämä edellytti, että lupasiat olivat meneillään ja oli saatu varmistuminen siitä, että leirinnän järjestäminen olisi käytännössä mahdollista. Seuraava välietappi olisi pakettien laittaminen myyntiin ja markkinointimateriaalin julkaiseminen. Tuotantotiimin kanssa olimme alusta asti samaa mieltä leirintäalueen kokonaistavoitteesta. Koska leirintäaluetta lähdettiin toteuttamaan vasta ensimmäistä kertaa, ei sille asetettu kovin suurta rahallista tulostavoitetta.

Sen jälkeen kun välitavoitteet ovat tiedossa, voidaan luetella ne resurssit sekä toimenpiteet, joita välitavoitteiden saavuttamiseksi vaaditaan. Toimenpiteistä on hyvä tehdä toimintasuunnitelma, jonka apuna voidaan käyttää aikaisemmin tehtyä etappisuunnitelmaa välitavoitteista. Toimenpidesuunnitelmasta tulisi käydä myös ilmi kuka toimenpiteen tekemisestä vastaa. Tavoitteiden ja toimenpidesuunnitelman jälkeen resurssitarpeiden arviointi tulisi olla helpompaa. Resursseja ovat esimerkiksi työtunnit, materiaalit, raha tai toimitilat. (Löow 2002, 67.) Useimmista leirintää koskevista toimenpiteistä vastasin itse, joten myös toimenpidesuunnitelma oli pääosin minulle tarkoitettu. Välitavoitteista päätimme tuotantotiimin kanssa yhdessä, mutta toimenpiteet niiden saavuttamiseksi olivat suurimmaksi osaksi minun harteillani. Projektin alussa tein myös alustavaa budjetointia eli arviota leirintäalueen menoista sekä tuloista. Tässä kohtaa menot koostuivat vasta koulurakennuksen ja tarvittavien välineiden vuokrasta.

Huolellisesti suunniteltu aikataulu helpottaa esimerkiksi resurssien jakamista sekä antaa yleisluontoista tietoa. Aikataulun ansiosta myös projektin edistyminen vauhdittuu sekä toimintojen välinen koordinointi helpottuu. Aikataulua suunniteltaessa on tärkeää määritellä ensin projektin käynnistysaika sekä päättymisaika, laatia luettelo toteutettavista toiminnoista sekä kirjoittaa ylös ne ajankohdat, jotka jo ovat tiedossa. (Löow 2002, 69.) Porispere Campin kohdalla projektin suunnittelu alkoi helmikuussa 2015. Leirintäalue avattiin asiakkaille perjantaina 31.7.2015, jolloin kaiken oli oltava valmista. Alue sulkeutui sunnuntaina 2.8.2015, jolloin projektin toteutusosa päättyi. Festivaaliviikonlopun jälkeen projektista tehtiin vielä seuranta, jolloin käytiin läpi sen tuloksia ja onnistumista.

Suunnittelin aikataulua projektille sen toimintasuunnitelman pohjalta. Vasta festivaaliviikonlopun lähentyessä tiukempi aikataulu otettiin käyttöön, mutta sitä ennen toimintasuunnitelma oli tärkeämmässä roolissa. Leirintää toteuttaessa moni asia oli tehtävä samanaikaisesti. Esimerkiksi lupa-anomusten käsittelyä odottaessa oli jo ryhdyttävä suunnittelemaan majoituspakettien sisältöä sekä tehtävä hankintoja leirintäalueen pystyttämistä varten.

Projektisuunnitelmassa tulisi kuvata projektiorganisaatio sekä mainita organisaation jäsenten yhteystiedot. Ohjausryhmä nimitetään usein projektin käynnistämisen yhteydessä. Osa projektiorganisaatiosta on valmiina, jos ohjausryhmä ja projektiryhmä on jo perustettu. Ohjausryhmän tehtävänä on valvoa ja seurata projektin edistymistä ja se voi koostua esimerkiksi yrityksen johtoryhmästä. Tärkeää on kuitenkin että projektin maksaja on mukana ryhmässä. Projektiryhmä vastaa yksityiskohdista projektin päätöksiä koskien sekä juoksevista työtehtävistä. Projektipäällikön tehtävänä taas on suunnitella, johtaa ja viedä projektia eteenpäin. Lisäksi projektiorganisaatioon kuuluu tukiryhmä, jonka tehtävänä on tukea projektityötä. Tukiryhmä voi koostua esimerkiksi ammattiyhdistyksen edustajista, juristeista tai muista asiantuntijoista. (Löow 2002, 29-32.) Porispere Campin projektiorganisaatioon kuului nelihenkinen ohjausryhmä, joka koostui festivaalin tuotantotiimistä. Itseni lisäksi ryhmään kuului festivaalin promoottori, tuotannon johtaja sekä tuotannosta vastaava henkilö. Oma roolini oli toimia projektipäällikkönä. Tukiryhmään taas kuuluivat esimerkiksi Porin Pyrinnön toimihenkilö, joka jakoi tietoaan ja kokemuksiaan minulle. Tukiryhmään kuului myös leirinnän toteuttamisen aikana erilaiset tahot, kuten vapaaehtoistyöntekijät leirintäalueella, mainostoimiston työntekijät ja turvallisuudesta alueella vastanneet työntekijät.

Tiedottaminen ja viestintä ovat tärkeä osa projektia sekä käynnistysvaiheessa että sen edetessä. Projektin tulos eli sen päämäärä tulisi ”myydä” erilaisille sidosryhmille, ja tärkeää on selvittää millä keinoin tiedottaminen ja mainostaminen sidosryhmille olisi tehokkainta. Sen voi tehdä esimerkiksi paikallislehden, joukkotiedotusvälineiden, internetin, messujen tai sähköpostin kautta. Tiedottaminen ja projektin mainostaminen on tärkeää myös projektin osallistuvien kannalta. Projektisuunnitelmaan on hyvä liittää myös viestintäsuunnitelma. Se voi olla esimerkiksi yksinkertainen taulukko, johon merkitään viestinnän kohderyhmä, viesti, joka halutaan tuoda ilmi, vastuuhenkilö, kanava, jota kautta viesti tuodaan läpi sekä raportointi siitä, miten kyseinen viestintä onnistui. (Löow 2002, 78.) Porisperen leirintäalueen kohdalla sisäinen tiedottaminen tapahtui pääosin sähköpostitse. Ohjausryhmän kesken pyrittiin siihen, että tieto kulkisi kaikille ja koko ohjausryhmä pysyisi ajan tasalla projektin edetessä. Kohderyhmää, eli projektin potentiaalisia asiakkaita lähestyttiin pääosin internetin kautta. Suurin markkinointikanava projektissa oli Facebook. Projektin käynnistyessä Porisperen Facebook-sivuilla tiedotettiin ensimmäiseksi, että leirintä tullaan järjes-

tämään. Myöhemmin sivuille lisättiin tietoa majoitusvaihtoehdoista sekä ohjeet leirintälippujen ostoon. Pakettien valmistumisen jälkeen leirintää alettiin mainostamaan tehokkaammin valmiiden markkinointimateriaalien kanssa, joiden avulla myös myyntiä pyrittiin tehostamaan.

5.4 Projektin käynnistys

Pelinin (2011, 74) mukaan projektin käynnistämässä on tärkeää luoda pohja projektiryhmän yhtenäisyydelle, käytettäville työtavoille sekä tiedonkululle projektissa. Hän listaa projektin käynnistämistoimenpiteiksi esimerkiksi tavoitteiden määrittelyn, projektiryhmän jäsenten tehtävien määrittelyn ja projektisuunnitelman laatimisen käynnistämisen. Projektin käynnistämistä kuvaa hyvin sen englannin kielinen termi *Kick-off*, joka havainnoi nimenomaan projektin ”potkaisemista” liikkeelle. (Pelin 2011, 75.) Lööw (2002, 38) listaa projektin käynnistämistoimenpiteiksi myös mahdolliset toimenpiteet ja resurssit, selkeän rajauksen mille kohderyhmälle projekti on suunnattu, päätöksentekojärjestyksen, jolla hän tarkoittaa esimerkiksi projektipäällikön valtuuksia ja vastualueita sekä mahdollisia yhteistyökumppaneita.

Ensimmäisessä palaverissa maaliskuun alussa kävimme projektin ohjausryhmän kanssa läpi projektiehdotuksen sekä suunnittelimme suuremmat linjat leirinnän suhteen. Palaverissa päätimme, että minä toimin projektissa projektinjohtajana ja vastaan suunnittelusta sekä projektin etenemisestä. Suuremmat päätökset ja ratkaisut hyväksyttäisiin festivaalin promoottorilla ja hänellä olisi myös päätösvalta leirinnän ratkaisuja koskien. Festivaalin tuotannonjohtaja ottaisi hoitaakseen jäte- ja vesihuollon sekä bajamajojen järjestämisen leirintäalueelle. Festivaalin tuotannosta vastaava olisi mukana suunnittelemassa pakettien hintoja ja niiden sisältöä. Jokaisella ohjausryhmän jäsenellä on Porisperen henkilökohtainen sähköposti ja sellainen luotiin myös minulle. Jatkossa kaikki leirintää koskevat sähköpostiviestit ohjautuivat minulle. Sähköposti toimi ohjausryhmän pääasiallisena tiedonkulun välineenä projektin edetessä. Nopeaa vastausta vaativissa asioissa myös puhelimitse sovittiin asioista. Seuraavan palaverin pidimme 30.3.2015, jossa kävimme läpi projektisuunnitelman.

Ennen projektin aloittamista sovin tapaamisen Porin Pyrintö Ry:n toimihenkilön kanssa. Tapaamisen tarkoituksena oli benchmarkata Pyrinnön toimintaa Pori Jazz leirintäalueen järjestämisessä. Benchmarkkaus on johdettu englannin kielen sanasta benchmarking, joka tarkoittaa oman toiminnan vertaamista toisten toimintaan. Sen perusidea on toisilta oppiminen sekä oman toiminnan arviointi uuden opin pohjalta. Porin Pyrintö Ry on aktiivinen urheiluseura, joka vapaaehtoistyön voimin on jo useampana vuonna järjestänyt Pori Jazz festivaalin leirintämajoitusta. Pori Jazz on Porin Kirjurinluodossa järjestettävä perinteikäs musiikkifestivaali, joka järjestetään vuosittain heinäkuussa ja tapahtuma kestää useamman päivän ajan. Vuonna 2015 pääkonserttien kävijämäärä oli 59 000 katsojaa. (Pori Jazz festivaalin www-sivut 2015)

Tapaamisessa Porin Pyrinnön puheenjohtajan kanssa kävimme läpi miten he ovat järjestäneet Pori Jazz leirintäaluetta. Pori Jazz leirintäalueen volyyymi sekä kapasiteetti ovat Porisperen leirintäaluetta suuremmat, ja varsinkin caravan-leiriytyjät ovat Pori Jazz leirinnän suurin kohderyhmä. Haastattelin toimihenkilöä erilaisista leirinnän käytännön asioista sekä kävimme läpi minkälaisia eri osa-alueita on tärkeä ottaa huomioon. Sain keskustelusta paljon hyviä neuvoja Porispere Campin järjestämiseen. Erityisesti uutta pohdittavaa sain lupa-asioiden ja turvallisuuden suunnitteluun.

6 LEIRINTÄALUEEN TUOTTEISTAMINEN

Tuotteesta puhuttaessa voidaan sillä tarkoittoa joko fyysistä tavaraa tai palveluja. Tässä yhteydessä tuote- sanalla tarkoitetaan palvelua. Tuote on asiakkaan subjektiiviseen arviointiin perustuva kokemus, jolle on asetettu tietty hinta. Tuote syntyy prosessissa, jossa asiakas osallistuu palvelun tuotantoprosessiin käyttämällä palvelun tarjoajan luomaa palvelua. Tuotteella on siis yksinkertaisesti oltava hinta ja asiakkaan on voitava ostaa se jostakin. (Komppula & Boxberg 2005, 92.)

Jotta palvelun sisältö ja toteuttamistapa voidaan suunnitella asiakkaalle arvoa tuottavaksi, on tärkeää tiedostaa millaista hyötyä he siitä tavoittelevat. Palvelun tuotteistaminen aloitetaan palvelun keskeisten ominaisuuksien määrittelyllä. Mikä on siis pal-

velun käyttötarkoitus ja sen sisältö, sekä miten se toteutetaan? Palvelun sisällön lisäksi on tärkeää määritellä, miten se aiotaan tuottaa ja toteuttaa. Toisin kuin tavaroiden tuotannossa, palvelun tuotannossa asiakas on yleensä mukana prosessissa. Palveluprosessi tarkoittaa niitä palvelun tuottamiseen liittyviä toimintoja, jotka tapahtuvat sekä yrityksen sisällä että asiakasrajapinnassa. Osa prosessista on siis asiakkaalle näkyvää, osa ei. Palveluprosessia voidaan kuvata yksinkertaisena kaaviona. Sen tulisi kuvata palvelun toteuttamiseen vaadittavat työvaiheet sekä henkilöt, jotka niistä vastaavat. Esimerkiksi seuraavia asioita on hyvä arvioida palveluprosessiin liittyen: mistä eri työvaiheista palvelun tuottaminen koostuu, ja missä järjestyksessä ne tulisi toteuttaa? Ketkä osallistuvat vaiheisiin? Mitä palvelun saatavuus ja toimitusaika merkitsevät asiakkaalle? (Jaakkola, Orava & Varjonen 2009, 11.)

Esimerkkinä Porisperen Campista voidaan mainita kimppateltan palveluprosessi. Paketti on pyritty markkinoimaan ja myymään niin, että asiakkaalla on kuva mahdollisimman helposta ja mukavasta majoitusvaihtoehdosta. Kun asiakas saapuu seurueineen leirintäalueelle, heitä odottaa valmiiksi pystytetty suuri teltta, jonka sisään on asetettu retkipatjat. Ennen asiakkaan saapumista teltta on kuitenkin vuokrattu Porin kaupungin vapaa-aikavirastolta, lippu.fi:n verkkokaupassa myynnissä ollut paketti on koottu sekä hinnoiteltu, teltta on noudettu vapaa-aikavirastosta ja toimitettu leirintäalueelle sekä viisi miestä on värvätty se kokoamaan. Teltta on pystytetty jo torstaina, vaikka asiakas saapuu vasta perjantaina. Pystyttämisen yhteydessä kävi ilmi, että sen pohja oli liian pieni. Uusi pohja saatiin haettua perjantai-aamuna vapaa-aikavirastosta ennen asiakkaiden saapumista, mutta jos se olisi toimitettu vasta asiakkaiden saapumisen jälkeen, olisi se jo yksistään voinut laskea palvelun arvoa asiakkaan silmissä.

Tuotteistamalla paketoitaan palveluja yhdeksi kokonaisuudeksi. Palvelut voivat olla joko täysin vakioiduista osista rakennettuja tai räätälöidyistä osista koottu ainutlaatuinen palvelu, riippuen palvelun luonteesta ja yrityksen liiketoimintastrategiasta. Täysin tuotteistettu palvelu toteutuu aina samansisältöisenä. Palvelun vakioimisen suunnitteluun auttavat esimerkiksi kysymykset: Voiko palvelun jakaa monistettaviin moduuleihin tai mihin samankaltaisina toistuviin vaiheisiin palveluprosessin voi jakaa? (Jaakkola ym. 2009, 19.) Tärkeä osa tuotteistamisessa on konkretisoida ja yhte-

näistää palvelu asiakasrajapinnassa. Tavoitteena on luoda palvelusta helposti ymmärrettävä, uskottava ja erottumiskykyinen. (Jaakkola ym. 2009, 26.)

Porispere Campiin suunnitellut majoituspaketit olivat luonteeltaan melko vakioituja. Kaikissa paketeissa ydinpalveluna toimi majoitus ja palveluprosessi säilyi samankaltaisena. Tuotteistamisen tavoitteena oli myös erottuvuus joukosta ja mielenkiinnon herättäminen. Paketit koostuivat telttapaikasta, koulumajoituksesta, asuntovaunu/-autopaikasta, ja valmiiksi pystytetyistä puolijoukkueteltoista.

6.1 Brändin luominen

Tuote on tehty tehtaassa, mutta brändi on jotain, jota kuluttajat ostavat. (Viitala & Jylhä 2013, 95). Tämä lause pätee myös palveluiden tuottamiseen, jolloin tuotteen kokonaisuudesta on syntynyt mielikuva, jonka avulla tuotteesta luodaan brändi. Brändi on tuotteistetulle palvelulle luotu omaleimainen ilme, jota kutsutaan tuotemeriksi tai tuotenimeksi. Brändin luominen helpottaa myyntiä ja usein lisää asiakaskollisuutta. Täten pyritään luomaan asiakkaalle tietty mielikuva tuotteesta tai palvelusta. Kun halutaan luoda vahva brändi, edellytyksenä on, että tuotetta tai palvelua koskevat viestit ovat yhdenmukaisia. Jokainen vuorovaikutustilanne on jo viesti palvelubrändin ominaisuuksista, siksi yhtenäisen palvelubrändin on yrityskuvan rakentamisen kannalta tärkeää. Esimerkiksi asiakaskontaktissa oleva henkilön on viestittävä yhdenmukaisesti yrityksen palvelutarjoamasta sekä kokonaisuutena että yksittäisten palveluiden toteutuksessa. (Jaakkola ym. 2009, 27.)

Kun tuotteesta aletaan luomaan brändiä on Viitalan ja Jylhän mukaan (2013, 95) ensin paneuduttava kolmeen kysymykseen: Kenelle brändiä luodaan? Mitä brändi merkitsee kohderyhmälleen? Mikä tekee brändistä omaleimaisensa eli millainen on brändin persoonallisuus? On hyvä myös määrittää mikä on brändin lupaus, siis sellainen ominaisuus, joka erottaa brändin kilpailijoista. Tuotteen brändin on merkittävä jotain aidosti erilaista, joka välittyy myös kuluttajille.

Porispere on pyrkinyt luomaan festivaalilleen uniikin brändin. Markkinoinnissa ja viestinnässä halutaan tuoda esille omaleimaista ja rehtiä tunnelmaa, joka istuu pori-

laiseen kulttuuriin. Myös leirintäalueesta haluttiin tuoda esiin samanlaista mielikuvaa. Leirinnälle luotiin oma nimi Porispere Camp, jota käytettiin markkinoinnissa ja viestinnässä. Paketeille tehtiin omat sloganit eli tunnuslauseet ja mainostoimisto loi leirintäalueelle oman markkinointi-ilmeen. (Liite 1) Tämän jälkeen majoituspaketit laitettiin myyntiin lippu.fi:n myyntisivustolle.

6.2 Markkinoinnin kilpailukeinot

Markkinointimix eli markkinointiajatteluun ja –strategiaan sopiva kilpailukeinojen yhdistelmä tarkoittaa markkinointiohjelmää sekä niitä keinoja, joilla markkinoiden tarpeet ja toiveet tyydytetään. Tuotesuunnittelusta lähtien ajattelun tulee olla asiakaslähtöistä sekä lopullisen kuluttajan tarpeita huomioonottavaa. Myös mielikuva nousee tärkeäksi tekijäksi. Asiakkaan kokeman mielikuvan ei tulisi syntyä pelkästään markkinoinnin avulla, vaan koko toiminnan tuloksena. (Viitala & Jylhä 2013, 93.)

Vuonna 1954 McCarthyn kehittämä 4 P:n malli määrittelee markkinoinnin kilpailukeinoiksi tuotteen (product), hinnan (price), markkinointiviestinnän (promotion) sekä saatavuuden (place). Myöhemmin mallin pohjalta on kehitetty myös muita vastaavia p-jaotteluja. Etenkin palvelumarkkinoinnissa on käytetty Boomsin ja Bitnerin 1980-luvun alussa kehittämää 7 P:n mallia, joka käsittelee edellä mainittujen 4 P:n lisäksi ihmiset (people), prosessit (processes) sekä palvelun ympäristön ja sen fyysiset elementit (physical elements). (Viitala & Jylhä 2013, 94.) Viitalan ja Jylhän (2013, 105) mukaan 4 P:n markkinointimix toimii parhaiten silloin kun tavoitellaan uutta asiakasryhmää. Kun taas tavoitteena on kehittää asiakassuhteita, on hyvä tukeutua muihin P-kilpailukeinoinhin sekä asiakassuhdemarkkinointiin. Porispere Campin luomisessa keskityttiin myös 4 P:n kilpailukeinomalliin.

4 P – mallin ensimmäinen osio käsittelee tuotetta. Tuotteella voidaan tarkoittaa joko fyysistä tavaraa tai palvelua. Tuote on kuitenkin totuttu näkemään kokonaisuutena, johon ydintuotteen lisäksi kuuluu myös täydentäviä osia. Myös yhä useampiin fyysisiin tuotteisiin on lisätty palvelu-ulottuvuuksia. Esimerkiksi tekniseen laitteeseen on voitu liittää erilaisia huolto- ja ylläpitopalveluja. Palvelun ja fyysisen tavarana eroa voidaan kuitenkin painottaa toteamalla tavaroiden olevan helpommin kopioitavissa,

mutta palvelu on luonteeltaan abstrakti ja sen keskeinen osa on aineetonta. (Viitala & Jylhä 2013, 95.) Usein palvelun sisältö voidaan jakaa ydinpalveluun ja sen lisäksi tarjottaviin tuki- ja lisäpalveluihin. Ydinpalvelua voidaan kutsua syyksi siihen, miksi asiakas haluaa ostaa palvelun. Tukipalvelut taas toimivat ydinpalvelun oheispalveluina. Toiminnan tehostaminen voi kohdistua myös tukipalveluihin, joita asiakas ei välttämättä tiedosta. (Jaakkola, ym. 2009, 11.) Porispere Campin ydinpalveluna toimi majoituksen tarjoaminen. Tukipalveluina toimivat esimerkiksi retkipatjojen tarjoaminen koulumajoituksen yhteydessä tai sähköön tarjoaminen asuntoauto- ja asuntovaunupaikoille.

Toisessa osiossa käsitellään hintaa. Hinnoittelu on tärkeä osa markkinointia. Hinta toimii myös usein tärkeänä valintakriteerinä asiakkaalle. Hinnoitteluun vaikuttavat tekijät voidaan jakaa sisäisiin ja ulkoisiin tekijöihin. Yrityksen tuotanto- ja markkinointikustannukset ovat sisäisiä hinnoitteluun vaikuttavia tekijöitä. Myös strategiset ja markkinoinnilliset tavoitteet ovat yrityksen sisäisiä hinnoitteluun vaikuttavia tekijöitä. Ulkoisia tekijöitä ovat kysyntä- ja kilpailutilanne, jotka ohjaavat yrityksen hinnoittelua. Yritys voi esimerkiksi ilmoittaa hinnan luettelohintana, joka pysyy samana pidempään tai niin sanottuna päivän hintana, joka muuttuu tarvittaessa. (Viitala & Jylhä 2013, 97.) Porispere Campille luotiin neljä erilaista tuotepakettia, jotka hinnoiteltiin erikseen. Pakettien hinnat sovitettiin keskihintaisiksi siten, että ne olisivat kilpailukykyisiä muiden leirintäalueiden vastaavien palveluiden kanssa. Myös leirinnästä kertyvät kustannukset otettiin huomioon pakettien hinnoittelussa. Paketit hinnoiteltiin seuraavanlaisesti: koulumajoituksen myyntihinta oli 25 euroa henkilöä kohden per vuorokausi tai 40 euroa henkilöä kohden kahdeksi vuorokaudeksi. Teltpaikan hinta oli 20 euroa henkilöä kohden per vuorokausi tai 35 euroa henkilöä kohden kahdeksi vuorokaudeksi. Caravan-paikan paikkamaksu asetettiin 25 euroon per vuorokausi tai 40 euroa kahdeksi vuorokaudeksi, paikkamaksun lisäksi perittiin 10 euron henkilömaksu paikan päällä. Kimppateltan hinta asiakkaalle oli 150 euroa vuorokausi tai 250 euroa kahdeksi vuorokaudeksi. Yhteen telttaan sai tehdä varauksen enimmillään kymmenelle henkilölle.

Kolmannessa osiossa 4 P:n mallissa käsitellään saatavuutta, joka on johdettu englannin kielen sanasta place. Saatavuutta asiakkaalle kuvaa se, miten helposti hän esimerkiksi saa yhteyden yritykseen vaikkapa puhelimen tai sähköpostin välityksellä. 4

P- mallissa saatavuudella tarkoitetaan myös jakelua, mutta asiakaslähtöisessä ajattelussa paneudutaan mieluummin asiakkaan asiointi- ja ostokanaviin. Reittivaihtoehtoja on useita, miten tuote kulkee yrityksestä asiakkaan luokse. Asiakkaalle mukavuus on usein saatavuuden tärkeimpiä tekijöitä, mikä vaikuttaa myös ostopaikan valintaan. Muuttuvassa toimintaympäristössä saatavuuteen ja jakeluun liittyy niin haasteita kuin mahdollisuuksiakin. Haasteita ja mahdollisuuksia tarjoavat niin asiakkaat kuin esimerkiksi teknologia. (Viitala & Jylhä 2013, 104.) Porispere Campin saatavuutta edesauttoi Porisperen nettisivut, josta löytyivät esimerkiksi Porispere Campin yhteystiedot. Käytännössä tämä tarkoitti puhelinnumeroa ja sähköpostiosoitetta, joista sekä puhelut että sähköpostit ohjautuivat minulle. Suurin osa yhteydenotoista tuli sähköpostin kautta, ja niihin pyrin reagoimaan mahdollisimman nopeasti. Itse festivaalivii- konloppuna saatavuutta nostivat opastukset liikenteessä leirintäalueelle sekä opastukset leirintäalueella.

4 P- mallia täydentää markkinointiviestintä, joka tukee sekä tuotteiden myyntiä, sidosryhmämarkkinointia että asiakassuhteiden hoitoa. Yrityksen toiminnan laajuus, asemointipäätökset sekä markkina-asema vaikuttavat markkinointiviestintäpäätöksiin. Markkinointiviestintästrategia on tärkeä osa myös yrityksen kilpailuedun kannalta. Sitä laadittaessa on hyvä pohtia useiden kanavien samanaikaista hyödyntämistä sekä viestinnän erottuvuutta. Markkinointiviestintä voidaan jaotella eri ryhmiin erilaisin perustein. Toisinaan se jaetaan esimerkiksi välineviestintään ja vuorovaikutusviestintään. Välineviestinnän muotoja voivat olla esimerkiksi ammattilehdet, verkossa ja mediassa tapahtuva viestintä sekä telemarkkinointi. Vuorovaikutusviestinnän muotoja ovat taas esimerkiksi messut ja näyttelyt sekä seminaarit ja henkilökohtainen myyntityö. Markkinointiviestinnän vaikutusprosessin myötä voidaan erotella myös pohjustusviestintä, kaupankäyntiviestintä ja asiakassuhdeviestintä. (Viitala & Jylhä 2013, 98.)

Porispere Campin markkinointiviestintä tapahtui lähes kokonaan facebookin välityksellä. Pakettien kuvauksista tehtiin oma tiedote Porisperen Facebook-sivustolle sekä leirinnästä laitettiin oma infosivu Porisperen nettisivuille. Nettisivujen leirintäosiossa kerrottiin pakettien kuvausten lisäksi leirintäalueen sijainti, sen aukioloajat sekä ohjeet asiakkaalle miten toimia alueelle saapuessa. Sekä Facebookissa että nettisivuilla olivat myös ohjeet lipun ostamiseen lippu.fi:n verkkokaupasta. Myös paikallislehti

Satakunnan kansa julkaisi verkkosivuillaan tiedotteen Porispere Campista 12.6.2015 (Satakunnan kansan www-sivut). Uutisessa kerrottiin Porisperen järjestävän ensimmäistä kertaa leirintäalueen festivaalin yhteyteen sekä mainittiin alueen sijainti ja minkälaista majoitusta olisi tarjolla. Uutisen lopussa sijaitti myös linkki lippu.fi:n lippukauppaan, josta leirinnän ja Porisperen lippuja saattoi ostaa. (Liite 2)

Porispere Campin Facebook-mainonta aloitettiin pohjustavalla tiedottamisella ja myöhemmin tiedottaminen vaihtui enemmän myyväksi. Markkinointiviestinnän tehostamiseksi samanaikaisesti markkinointikanavana olisi voinut käyttää myös sosiaalisessa mediassa esimerkiksi Instagramia sekä Twitteriä.

6.3 Facebook markkinointikanavana

Sosiaalinen media on tänä päivänä tärkeä osa yritysten näkyvyyttä. Vielä 1990-luvulla pidettiin tärkeänä, että yrityksillä oli omat nettisivut, mutta tänä päivänä pelkät kotisivut eivät enää riitä. Oletus on, että lähes jokaisen yrityksen on löydettävä esimerkiksi Facebookista. Myös useimpien yritysten asiakkaat ovat sosiaalisessa mediassa, jolloin kohderyhmä on helppo löytää. Olinin (2011, 2) mukaan Sosiaalinen media on 1800-luvun teollisen vallankumouksen jälkeen suurin yhteiskunnallinen murros.

Somella eli Sosiaalisella medialla tarkoitetaan käyttäjiensä internettiin luomaa sisältöä. Vielä 2000-luvun alkupuolella kotisivut ja erilaiset nettisivustot olivat passiivisiä, sillä suurin osa niistä oli yritysten verkkoon laittamia esitteitä. Näin vuorovaikutusta ei juuri syntynyt. Sosiaalinen media taas viittaa nettisivustoihin, joissa suurimman osan sisällöstä julkaisevat niiden käyttäjät, eivät omistajat tai työntekijät. Esimerkiksi suurimman osan YouTube-videoista ovat julkaisseet sivuston käyttäjät, eivät YouTube:n työntekijät. (Olin 2011, 1.) Sosiaalisessa mediassa ihmiset jakavat kommenttejaan, ideoitaan ja odotuksiaan erilaisilla internetalustoilla. Internetin sosiaalisia alustoja ovat esimerkiksi: Facebook, Youtube, Twitter ja LinkedIn. Olinin (2011, 2) mukaan markkinointi sosiaalisessa mediassa on markkinoinnin tapa, joka välittää kaupallisia viestejä potentiaalisille asiakkaille käyttäen hyväksi internetin sosiaalisia alustoja.

Facebook on tärkeä osa some-markkinoinnissa. Facebookissa läsnäolo voi näkyä kolmella eri tavalla: Facebook-profiilina, -sivustona tai -ryhmänä. Facebookin omien ohjeiden mukaan vain yksityiset henkilöt voivat luoda Facebook-profiileja. Yritykset ja yhteisöt eivät saa siis ylläpitää henkilökohtaista profiilia yrityksen tai yhteisön nimellä. (Olin 2011, 6.)

Facebook-sivustot sen sijaan ovat henkilökohtaisista profiileista eroavia käyttäjätilejä, jotka on suunniteltu organisaatioiden viestintätarpeisiin sekä tiedon että muun sisällön jakamiseen. Kyseiset sivustot ovat suunniteltu niin, että ne ovat mediarikasta sekä arvokasta virtuaalista läsnäoloa mille tahansa liiketoiminnalle, tuotemerkille tai vaikkapa poliitikolle. Facebook-sivustot ovat nousseet yhdeksi markkinoinnin tehokkaimmaksi muodoksi. Myös Facebook-ryhmä on tehokas viestintä- ja markkinointimuoto yrityksille ja yhdistyksille. Liittyessään ryhmään käyttäjästä tulee niin sanottu jäsen. Ryhmät ovat käytännöllinen tapa saada esimerkiksi tietyn harrastuksen tai asian ympärille paljon samalla tavalla ajattelevia ihmisiä. (Olin 2011, 28.) Myös Facebook-tapahtumat ovat tehokas tapa viestiä kohdeyleisölle. Tapahtuman voi luoda jollekin tietylle päivälle tai vaihtoehtoisesti esimerkiksi muusikko voi luoda sen erikseen jokaiselle keikkapäivälleen. Tapahtuman luomisen jälkeen osallistujiksi voi kutsua myös muita Facebook-käyttäjiä. Myös sellaiset ihmiset, joilla ei ole Facebook-profiilia on mahdollista kutsua tapahtumaan sähköpostin kautta suoraan Facebook -tapahtuman avulla. Tapahtumasta voi luoda joko julkisen, jolloin kuka tahansa Facebook-käyttäjä voi nähdä sen ja osallistua siihen tai siihen voi kutsua vain järjestäjän itse valitsemansa käyttäjät. (Olin 2011, 45.)

Vuonna 2015 Porispere-festivaalille luotiin sekä Facebook-sivusto että Facebook-tapahtuma. Sekä sivustolla että tapahtumassa markkinoitiin festivaalin lisäksi myös Porispere Campia. Markkinoinnin tehostamiseksi myös leirinnästä olisi voitu tehdä oma sivusto, mutta toistaiseksi leirintä tavoitti kohderyhmäänsä myös Porispere-festivaaliin kohdistuvan sivuston ja tapahtuman kautta. Molemmat kanavat olivat vuorovaikutteisia sekä ennen festivaaliviikonloppua että sen aikana. Myös muutama kysymys Facebook-sivustolla kohdentui leirintään ja vastaavasti leirinnästä julkaistiin tietoa säännöllisin väliajoin.

7 SUUNNITTELUSTA TOTEUTUKSEEN

7.1 Luvat ja sopimukset

Porisperen leirintäalue vuonna 2015 suunniteltiin järjestettäväksi Pormestarinluotoon Kaarisillan yhtenäiskoululle, joka sijaitsi lyhyen kävelymatkan päässä festivaalialueesta. Olin alustavasti sopinut puhelimitse koulun rehtorin kanssa leirintäalueen toteuttamisesta koulun tiloissa, ja 27.4.2015 teimme kirjallisen huoneistoanomuksen sekä kävimme läpi vuokrasopimuksen yksityiskohdat. Käyttölupa Kaarisillan yhtenäiskouluun myönnettiin 29.7. – 2.8.2015 väliseksi ajaksi. Koulun tiloista käytössä olivat juhlasali, yksi luokkatila sekä koulun piha-alueet. Sopimukseen kirjattiin majoittujien määräksi sata henkilöä vuorokautta kohden. Koulun suostumuksen jälkeen voitiin laittaa vireille muut lupa-anomukset.

Tilaisuuden järjestäjän tulee olla tietoinen tilaisuuden luonteesta, tarvittavista sopimuksista sekä viranomaisille tehtävistä ilmoituksista. Lainsäädäntö Suomessa on aina sama, riippumatta paikkakunnasta. Leirintäaluetta koskevat säädökset ovat ulkoilulaissa. ”Tilapäiseksi leirintäalueeksi katsotaan alue, jolle on tarkoitus enintään 14 vuorokauden ajaksi majoittaa teltoihin tai enintään tämän ajan siellä pidettäviin matkailuperävaunuihin tai matkailuajoneuvoihin yli 100 henkilöä” Leirintäalue on myös rakennettava ja sijoitettava niin, että sen käyttö ei vahingoita luontoa, aiheuta haittaa tai vaaraa terveydelle, aiheuta haittaa ympäristölle tai vaaranna liikenneturvallisuutta. Tilapäistä leirintäaluetta järjestettäessä on Ympäristövirastolle tehtävä ilmoitus tapahtumasta sekä leirintäalueilmoitus. Pelastusviranomaisille on myös tehtävä pelastussuunnitelma sekä poliisille laadittava ilmoitus yleisötilaisuuden järjestämisestä. (Lampinen & Välikylä 2009, 20.)

7.2 Leirintäalueilmoitus

Leirintäalueilmoitus anotaan kunnan ympäristöviranomaisilta, Porisperen leirintäalueen tapauksessa Porin kaupungin ympäristöviranomaisilta. Anomukseen täytetään järjestäjän yhteystiedot, tunnistetiedot, josta käy ilmi missä leirintä järjestetään sekä toiminnallinen luonne, josta käy ilmi mille kohderyhmälle alue on rajattu. Myös alu-

een koko on mainittava anomuksessa sekä kuinka paljon leirintäpaikkoja on, ja miten ne on jaoteltu. Porisperen leirinnässä matkailuajoneuvoille oli varattu kymmenen paikkaa, teltoille kolmekymmentä paikkaa ja koulumajoituspaikkoja kuusikymmentä.

Anomukseen on myös tehtävä selvitys talousveden hankinnasta, selvitys jäteveden määrästä ja käsittelystä sekä selvitys käymälätilojen laadusta ja määrästä. Talousvedenä leirintäalueella toimii kunnallisvesi, joka poistuu koulun viemäreistä. Jätevesien käsittelyn hoitaa Veikko Lehti Oy. Käymälöinä toimivat koulun omat wc-tilat sekä piha-alueelle sijoitetut kolme bajamajaa. Leirintäalueilmoitukseen on kirjattava myös selvitys ongelmajätteiden, eloperäisten ja muiden hyötyjätteiden sekä yhdyskuntajätteiden määrästä ja niiden lajittelusta. Porisperen leirintäalueella ei ollut ongelmajätteistä. Biojäteastioita oli kaksi kappaletta sekä kymmenen kappaletta 240 litran energiajäteastioita. Jäteastioiden tyhjennyksestä vastasi Veikkolehti Oy.

Selvitys alkusammutusvälineiden, ensiapuvälineiden sekä yleisön käytettävissä olevien puhelinten määrästä ja laadusta on myös kirjattava anomukseen. Leirintäalueen koulurakennuksen sisään tuotiin kuusi kappaletta vaahtosammuttimia sekä ensiapulaukku. Piha-alueelle lajiteltiin suuria vesitynnyreitä, jotka toimivat alkusammutuksessa tarvittaessa. Leirintäalueen henkilökunta kantoi mukanaan puhelimia, joista yleisön oli mahdollista soittaa. Viimeisimpinä kohtina anomukseen oli tehtävä selvitys pysäköinnin järjestämisestä alueella sekä leirintäalueen vartioinnista ja valvonnasta. Koulurakennuksen pihassa on asfaltoitu parkkialue, jota käytettiin asiakaspysäköintiin. Leirintäalueella oli myös ympärivuorokautinen järjestyksenvalvonta sekä leirintäalueen henkilökuntaa paikalla.

7.3 Turvallisuus

Käsitteenä turvallisuudella on monta merkitystä. Arkikielessä turvallisuus sanaa käytetään vapaasti. Sitä voidaan käyttää kuvaamaan jonkun henkilön subjektiivista kokemusta tai vaikkapa valtion välisiä suhteita. Konteksteja turvallisuudelle on monia. Turvallisuus voidaan käsittää vahinkoa tai haittaa aiheuttavan vaaran poissaolona. Turvalliseksi voidaan taas kutsua tilannetta, jossa riskit on tunnistettu sekä ne ovat

hyväksyttävällä tasolla, ja turvallisuutta voidaan arvioida tunnistettuja riskejä mitaamalla. Mitä turvallisuus pitää sisällään, on kuitenkin myös asiasidonnainen kysymys. Turvallisuuden tilaa voidaan mitata objektiivisesti erilaisilla indikaattoreilla, kriteereillä ja tilastoilla, mutta samanaikaisesti se on myös subjektiivinen olotila, jolloin turvallisuus on myös mielikuva. Lentoliikenne on eräs turvallisimmista matkustusmuodoista objektiivisten mittaustulosten mukaan. Kuitenkin lentomatkustaja voi tuntea lentopelkoa, vaikka mittaustulokset osoittaisivat toista. Turvallisuus on siis myös tunne eli irrationaalinen mielikuva. (Iivari 2012, 18.)

Yleisötapauksissa turvallisuus on aina otettava huomioon ja siihen on kiinnitettävä erityistä huomiota. Kunnollinen pelastussuunnittelu on yksi toimenpide, jonka avulla vähennetään yleisön ja työntekijöiden turvallisuuteen kohdistuvia riskejä. Riskien arviointi tapahtuu prosessimaisesti ja prosessin avulla voidaan tunnistaa yleisölle ja työntekijöille tapahtumapaikalla vaarasta aiheutuvia riskejä. Riskien arvioimisella tarkoitetaan erilaisten vaarojen tunnistamista, niiden merkityksen arviointia sekä vaarojen aiheuttamien riskien suuruuden määrittämistä. Työkaluja riskien tunnistamiselle ovat riskianalyysit sekä riskikartoitukset. Pelastusviranomaisten laatima turvallisuus- ja pelastussuunnitelma käsittää myös vaarojen ja riskien tunnistamisen sekä niiden arvioinnin. (Lampinen 2011, 65.)

Myös järjestyksenvalvonta on tärkeässä asemassa yleisötilaisuuksissa. Järjestyksenvalvojaksi voidaan hyväksyä sellainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, jolla on tehtävään sopivat ominaisuudet ja hän on saanut sisäministeriön vahvistaman koulutuksen. Järjestyksenvalvojan peruskoulutus on vähintään neljä päivää eli 32 tuntia kestävä koulutus. Uudistettaessa järjestyksenvalvojan lupaa, tulee henkilön suorittaa sisäministeriön vahvistama 8 tunnin mittainen kertauskoulutus. Perus- ja kertauskoulutuksen lisäksi voidaan järjestyksenvalvojalta vaatia 12 tuntia kestävä voimankäytön lisäkoulutus. Jos järjestyksenvalvoja kantaa mukanaan työtehtävässään kaasusumutinta, on hänen hyväksytysti suoritettava vähintään 9 tunnin mittainen erityisvoimankäyttö-koulutus. Järjestyksenvalvojaksi hyväksymisen tekee kotikunnan poliisilaitos ja lupa voidaan tehdä enintään viideksi vuodeksi kerrallaan. Suurissa tapahtumissa poliisi määrittelee järjestyksenvalvonnan tarpeen tapahtuma-alueelle. (Lampinen 2011, 66.)

Porispere Campissä turvallisuuteen kiinnitettiin erityistä huomiota järjestyksenvalvonnan sekä tarkkaan suunnitellun palo- ja pelastussuunnitelman avulla. Festivaalin aikana tapahtuma-alueella työskenteli ryhmä Securitas Oy:n palvelukseen kuuluvia järjestyksenvalvoja. Heille oli myös järjestetty festivaalin ajaksi majoitus koulurakennuksesta erillisestä luokkahuoneesta. Myös leirintäalueella yövahtina festivaalin ajan työskenteli Securitaksen järjestyksenvalvoja. Festivaalin turvallisuuspäällikön kanssa oli aikaisemmin sovittu, että järjestyksenvalvoja tulisi työskentelemään leirintäalueella viikonlopun ajan ilta yhdeksästä aamu kahdeksaan. Muina aikoina alueella olisi paikalla ainakin yksi henkilökunnan työntekijä, joka tässä tapauksessa tarkoitti minua ja vapaaehtoistyöntekijöitä. Turvallisuuden kannalta tärkein tehtävä oli pelastussuunnitelman suunnittelu. Sen avulla voitiin kartoittaa mahdolliset riskitekijät sekä varautua niiden ehkäisemiseen erilaisin toimenpitein.

7.4 Pelastussuunnitelma

Velvollisuus pelastussuunnitelman laatimisesta määritellään pelastuslaissa. Hotelleihin, asuntoloihin, lomakyliin ja leirintäalueille, joissa majoituspaikkoja on yli kymmenen edellytetään pelastussuunnitelman laatimista. Suunnitelma tai sen yhteenveto on toimitettava kunnan pelastusviranomaiselle tämän antaman ohjeen mukaisesti. Jokaisesta yleisötapahtumasta tai ohjelmapalvelusta tehdään erikseen turvallisuus- ja pelastussuunnitelma. (Lampinen & Välikylä 2009, 16.)

Porisperen Campistä täytettiin Satakunnan pelastuslaitoksen pelastussuunnitelma -kaavake. Suunnitelmaan kirjattiin Leirintäalueen perustiedot, jotka tässä tapauksessa tarkoittivat alueen paikkaa, ajankohtaa, tilaisuuden luonnetta, yleisömäärää sekä järjestäjän yhteystietoja. Henkilöstö ja vastuuhenkilöt kirjattiin suunnitelmaan erikseen. Seuraavaksi suunnitelmaan tuli täyttää tilaisuuden onnettomuusriskitekijät ja niiden ennaltaehkäisy sekä toimenpiteet onnettomuuden sattuessa. Kaavakkeessa riskitekijöiksi oli listattu tulipalo, sairauskohtaus, tapaturma, liikenne, mahdolliset tilapäisrakenteet sekä tehosteet. Tulipalon ennaltaehkäisy leirinnässä varmistettiin ympärivuorokautisella valvonnalla, joka tapahtui leirintäalueen henkilökunnan ja järjestyksenvalvonnan toimesta. Myös palovaroittimien testaus ennen leirinnän avaamista kirjattiin ennaltaehkäisyksi. Pelastustoimenpiteinä suunnitelmassa oli ensisammutuskalus-

ton käyttö, mikä tarkoitti sisätiloissa kuutta kappaletta vaahtosammuttimia sekä ulkoalueilla vesitynnyreitä. Sairaskohtauksien ja tapaturmien ennaltaehkäisyksi luettiin Suomen Punaisen Ristin ensiapupiste 500 metrin päässä festivaalialueella, josta apu saataisiin nopeasti paikan päälle sekä tarvittaessa soitto hälytyskeskukseen. Edellä mainitut toimenpiteet kirjattiin myös pelastustoimenpiteiksi onnettomuustilanteissa. Liikenteen riskitekijöiden ennaltaehkäisyksi olivat opasteet leirintäalueesta tienvarsilla. Onnettomuustilanteissa soitto hätäkeskukseen. Tilapäisrakenteita tai tehosteita ei Porisperen leirinnässä ollut.

Pelastussuunnitelmaan tuli kirjata myös turvallisuusjärjestelyt, jotka koskivat alkusammutuskalustoa, ensiapuvälineistöä ja niiden paikkaa, kokoontumis- ja evakuoitipaikkaa, poistumisteitä tapahtuma-alueelta, sisäistä hälyttämistä sekä pelastustietä. Leirintäalueella alkusammutuskalustona toimivat vaahtosammuttimet sekä ulkona vesitynnyrit. Ensiapulaukku sijoitettiin alueen vastaanottoon. Kokoontumispaikaksi merkittiin koulun pihalla oleva suuri hiekkakenttä. Poistumisteitä ei erikseen suunnitelmaan mainittu, mutta kohtaan mainittiin alueelta olevan helppo poistua mihin suuntaan tahansa sillä leirintäaluetta ei ole aidattu. Sisäinen hälyttäminen tapahtui radiopuhelimen kautta tai tarvittaessa järjestyksenvalvonnan hälyttimen avulla. Pelastustieksi merkittiin Isosannanpuistokatu.

Viimeisenä vaiheena pelastussuunnitelmassa oli selvityspyyntö pysäköintijärjestelyistä, ensiapukoulutuksesta, alkusammutuskoulutuksesta sekä henkilöstön tiedottamisesta ja koulutuksesta. Leirintäalueen pysäköintialue oli järjestetty erikseen merkitylle alueelle koulurakennuksen eteen. Porispere Campin henkilökunnalla sekä järjestyksenvalvojilla olivat ensiapupassit sekä Suomen Punaisen Ristin pisteen työntekijät merkittiin tarvittaessa käytettäväksi. Alkusammutusvälineistön käyttö käytiin läpi henkilökunnan ja järjestyksenvalvojien kanssa. Henkilöstön koulutuksen ja tiedottamisen vastuuhenkilöiksi kirjattiin tuotantopäällikkö sekä Porisperen turvallisuuspäällikkö.

Porisperen leirintäalue sai hyväksyvän päätöksen Porin kaupungin ympäristöjohtajalta sekä kaupungin rakennustarkastajalta. Ennen leirinnän toteuttamista tehtiin myös poliisille ilmoitus yleisötilaisuuden järjestämisestä sekä toimitettiin pelastussuunnitelma pelastusviranomaisille.

8 PORISPERE CAMP 31.7. – 2.8.2015

8.1 Leirinnän valmistelu

Kaarisillan koulu oli vuokrattu Porispere ry:n käyttöön 29.7. – 2.8.2015. Koulurakennuksen tilat olivat siis käytössämme keskiviikosta sunnuntaihin. Avaimen olin noutanut jo 15.6.2015 koulun henkilökunnan kesälomista johtuen. Keskiviikkona 29.7. kävin valmistelemassa rakennusta leirintää varten. Tämä tarkoitti käytännössä koulurakennuksen sisätilojen rajaamista niin, että esimerkiksi rakennuksen yläkerta suljettiin pois käytöstä. Luokkatilasta siirsin pois ylimääräiset pulpetit sekä siellä olevista tyhjästä pöydistä rakensin vastaanottopisteen koulurakennuksen aulaan.

Torstaina 30.7. hain Porin kaupungin vapaa-aikavirastosta vuokraamani 30 retkipatjaa sekä puolijoukkueteltan välineet. Olin aikaisemmin kesällä varannut Porispere ry:n nimissä retkipatjat sekä kuusi puolijoukkueteltoa. Varauksia oli kuitenkin tullut vain yhteen puolijoukkueteltaan, joten muita teltoja ei tarvittu. Toimitin teltan sekä patjat koululle ja myöhemmin päivällä viisi Porisperen työmiestä kävivät pystyttämässä teltan. Torstai-iltana kävin noutamassa leirinnän rannekkeet festivaalialueelta. Aikaisemmin kaikille Porisperen työntekijöille oli annettu tiedote jaettavista rannekeista. Leirintäalueelle saapuva asiakas sai käteensä sinisen rannekkeen, jonka avulla hän pääsi kulkemaan leirintään mihin tahansa vuorokauden aikaan festivaaliviikonlopun aikana. Yhden yön majoittujille kiinnitettiin ranneke oikeaan käteen, kahden yön majoittujille vasempaan käteen. Festivaalialueen portilla asiakkaat saivat oman rannekkeen, jonka avulla he pystyivät kulkemaan sisään festivaalialueelle ja pois alueelta. Samalla sain myös ohjeistuksen mistä seuraavana aamuna saisin hakea käteiskassan Porispere Campiin sekä ohjeistuksen radiopuhelimen käyttöön. Viimeisenä tehtävänä torstai iltana laitoin tulostamiani opastuskylttejä koulun seinille sekä oviin. Opastuskyltit ohjeistivat asiakkaan ulko-ovelta info-/vastaanottopisteelle sekä suihku- ja wc-tiloihin. Pääsisäänkäyntejä pidettiin kaksi, toinen sisäänkäynti oli lähempänä telttapaikkojen nurmialuetta, toinen lähempänä caravan-alueita.

8.2 Perjantai 31.7.

Torstaina työmiehien kasatessa puolijoukkueteltaa, oli käynyt ilmi, että teltan pohjakangas oli kooltaan liian pieni. Perjantai aamuna noudin siis ensimmäiseksi vapaa-aikavirastosta uuden pohjakankaan, joka asetettiin puolijoukkueteltan pohjalle. Tämän jälkeen lähdin hakemaan pohjakassaa sekä radiopuhelinta festivaalialueelta. Alueelta sain mukaani myös tukusta haetut wc- ja käsipaperit sekä retkipatjat, jotka olin pyytänyt vuokrapatjojen lisäksi. Samalla sain koulutuksen radiopuhelimen turvallisuus- ja ensiapukanavien käyttöön. Radiopuhelimen lisäksi sain myös järjestyksenvalvojen erillisen hälytyskapulan, jonka avulla voisin hälyttää valvojan paikalle mikäli radiopuhelimen avulla ei reagoitaisi tarpeeksi nopeasti. Alueelta sain myös ensiapulaukun leirintäalueelle.

Seuraavaksi toimitin festivaalialueelta noutamani tavarat Porispere Campiin. Samaan aikaan vesiliitännöistä vastaava henkilö tuli asentamaan vesijohtoja sekä juoksevan veden allasta caravan-alueen yhteyteen. Hän myös opasti minulle, miten vesiliitännät toimivat ja miten ne sammutetaan. Perjantai aamuna piha-alueelle oli ilmestynyt myös kolme bajamajaa sekä roska-astiat bio- ja energiajätteille. Myös tyhjat suuret tynnyrit oli tuotu roska-astioiden viereen. Tarkistin, että bajamajoissa oli riittävästi wc- paperia sekä käsidesiä, asetin Veikko Lehden toimittamat roskapussit roskastioihin sekä siirsin vesitynnyrit lähemmäs telttapaikkoja nurmialueelle ja täytin ne vedellä. Vesitynnyreiden viereen asetin pinoon kymmenen litran muoviämpäreitä, jotka tarvittaessa toimivat alkusammutusvälineenä. Merkitsin myös erikseen tupakka-alueen, sillä koulurakennuksen välittömässä läheisyydessä tupakointi oli kielletty.

Kello 10 aikaan aamulla saapuivat kaksi vapaaehtoistyöntekijää. Perehdytin heidät leirinnän toimintaan käymällä läpi turvallisuusasiat, alueen rajat ja sijoittelut telttapaikoille sekä vaunuille. Kävimme myös läpi prosessin, miten asiakas otetaan vastaan ja miten heitä ohjeistetaan. Asiakkaan saapuessa leirintään, hänen lippunsa vaihdettiin rannekkeeseen ja riippuen ostetusta lipusta, heidät ohjattiin joko piha-alueen telttä- tai caravan-paikoille tai sitten koulurakennuksen sisälle liikuntasaliin, joka pyrittiin täyttämään ensimmäisenä. Liikuntasaliin mahtui noin 50 majoittujaa. Caravan-paikkojen asiakkaille oli tärkeää muistaa ohjeistaa sähkön ja veden käyttö sekä säiliöiden tyhjennyspaikka, joka sijaitsee abc Tikkulan huoltopisteellä muutaman

kilometrin päässä leirintäalueesta. Tärkeää oli myös ohjeistaa ja valvoa matkailuautojen ja –vaunujen sekä telttojen turvaväliä. Turvavälin tuli olla neljä metriä, jotta paloturvallisuusriski ei kasvaisi.

Noin kello 11 perjantai aamulla saapui Porispere Campiin Porin kaupungin terveysuojeluviranomainen. Hänen tehtävänä oli tarkastaa, että leirintäalue täytti kaikki ulkoilulaissa määrätyt säädökset. Leirintäalueen ulko- ja sisätilat käytiin läpi yhdessä terveystarkastajan, Porisperen tuotannonjohtajan ja minun kanssani läpi. Tarkastaja kirjoitti käynnistä tarkastuspöytäkirjan ja hyväksyi leirintäalueen pystytyksen sellaisena kuin se oli rakennettu.

Kello 12 leirintäalue avattiin virallisesti ja pian sen jälkeen saapuivatkin ensimmäiset asiakkaat. Suurin osa asiakkaista saapui iltapäivän ja alkuillan aikana. Heidän vastaanottaminen sujui jouhevasti. Itse olin pääosin vastaanottopisteessä vaihtamassa asiakkaiden lippuja rannekkeisiin ja ohjeistamassa heitä. Vapaaehtoistyöntekijät olivat pääosin piha-alueilla opastamassa caravan-paikoille saapuvia asiakkaita sekä ohjeistamassa teltan pystyttäjiä pystyttämään telttansa oikealle alueelle sekä ohjeistamaan turvavälistä. Samanaikaisesti he huolehtivat myös wc-papereiden täytöstä wc-tiloihin sekä opastivat tarvittaessa asiakkaita. Tekemäni työvuorolistan mukaan toinen vapaaehtoisista päätti päivänsä kello 16 ja toinen lähti alueelta kello 18, jonka jälkeen huolehdin leirintäalueesta yksin kello 21 asti. Ilta alueella sujui rauhallisesti ilman häiriöitä. Suurin osa asiakkaista oli kello 20 mennessä poistunut Porispere Campista festivaalialueelle. Kello 21 leirintäalueelle saapui järjestyksenvalvoja, jonka oli määrä pysyä leirinnässä läpi yön, aamu kahdeksaan asti. Hänen kanssaan kävimme läpi alueen rajat, asiakaspalveluprosessin mikäli asiakkaita, joilla ei vielä ole ranneketta saapuisi yön aikana. Pehdytin hänet myös radiopuhelimen käyttöön sekä kävimme läpi kirjoittamani toimintaohjeet. Sovimme, että klo 21-07 pidämme ovia kiinni viihtyvyyden ja turvallisuuden kannalta. Järjestyksenvalvojalla oli kuitenkin näköetäisyys molempiin sisäänkäynteihin, joten tarvittaessa hän kävi avaamassa oven asiakkaille yön aikana. Tulostamastani ohjeista löytyi myös oma henkilökohdainen numeroni sekä muut tärkeät numerot, joihin järjestyksenvalvoja voisi tarvittaessa ottaa yhteyttä illan tai yön aikana. Ennen poistumistani leirintäalueelta, sovimme valvojan kanssa, että tulisin aamulla klo 7.30 takaisin.

Perjantaina Porispere Campiin saapui 23 koulumajoittujaa, 46 telttamajoittujaa, 7 vaunukuntaa sekä 8 henkilöä puolijoukkueteltaan. Yhteensä yöpyjiä perjantain ja sunnuntain välisenä yönä oli 96 henkilöä.

8.3 Lauantai 1.8.

Lauantain aamuna saavuin kello 7.30 leirintäalueelle. Kävimme yhdessä läpi järjestyksen valvojan kanssa yön tapahtumat. Yö alueella oli sujunut rahallisesti ja ilman järjestyshäiriöitä tai onnettomuuksia. Valvojan mukaan asiakkaat olivat olleet kohteliaita ja käyttäytyneet erinomaisesti. Muutama asiakas oli saapunut vielä yöllä leirintälipun kanssa, joka oli vaihdettu rannekkeeseen. Kello 8 järjestyksenvalvoja lopetti työvuoronsa ja poistui alueelta. Valvojan lähdettyä tein ensin huoltokierroksen wc- ja suihkutiloihin täyttämällä wc- ja käsipaperit sekä tyhjensin roska-astiat. Sen jälkeen avasin ulko-ovet, jotta vapaa kulku päivän aikana oli mahdollista. Tein kierroksen ulkona, keräsin piha-alueelta suurimmat roskat sekä tarkistin, että bajamajoissa oli vielä tarpeeksi paperia ja käsidesiä. Pesin myös bajamajojen lattiat ulos asennetun vesiletkun avulla, sillä sateinen ilma ja kenkien mukana tullut kura oli saanut lattiat likaisiksi.

Noin yhdeksän aikaan ensimmäiset majoittujat alkoivat heräillä ja siirtyivät suihkuun. Koulurakennuksen sisällä sijaitsevat kaksi suihkutilaa ja pukuhuonetta, jotka olivat erikseen merkitty miesten ja naisten käyttöön. Suihkuja oli yhteensä kuusi kappaletta. Vähäisestä suihkujen määrästä huolimatta niiden käyttö ei silti aiheuttanut ruuhkaa. Työvuorolistan mukaisesti klo 11 aamulla nuorempi vapaaehtoisista saapui leirintään. Kävin myös hänen kanssaan läpi yön ja aamun kulun sekä valmistelimme tulevaa päivää. Päivitimme saapuvien majoittujien tilanteen, sekä varmistimme, että rannekkeita sekä retkipatjoja oli riittävästi.

Lauantai päivä sujui Porispere Campissä rauhallisesti. Uusia majoittujia saapui aamu- ja iltapäivän aikana. Iltapäivään mennessä kaikki vaunupaikat olivat täyttyneet, joten niitä ei voitu enää myydä. Lippu.fi:n verkkokaupassa leirintämyynti sulkeutui perjantaina, mutta sekä koulumajoitusta että telttapaikkoja pystyi ostamaan vielä paikan päältä leirintäalueen infopisteeltä käteiskaupalla. Kello 17 vapaaehtoistyöntekijä

päätti työvuoronsa ja minä jäin vastaamaan leirinnästä. Ilta sujui rauhallisesti, lähes kaikki majoittujat olivat saapuneet ja suurin osa leirinnän asiakkaista siirtyi festivaalialueelle jo iltapäivän aikana. Kello 21 saapui jälleen järjestyksenvalvoja aloittamaan työvuoronsa Porispere Campissa. Kävimme läpi päivän tapahtumat ja ohjeistin hänet yötä varten. Ovet pidettiin jälleen läpi yön suljettuina, ja mahdolliset asiakkaat, joilla ei vielä ollut ranneketta otettiin vastaan. Tarvittaessa myös koulumajoitukseen tai telttapaikoille voitiin vielä myydä muutamia paikkoja. Oman työvuoroni lopetin noin kello 22.

Lauantaina leirintäalueelle saapui 14 koulumajoittujaa, 7 telttapaikan ostanutta sekä 2 uutta vaunukuntaa. Näihin yhdistettynä perjantaina saapuneet koko viikonlopun majoittujat, lauantain ja sunnuntain välisenä yönä Porispere Campissä oli yhteensä 96 majoittujaa.

8.4 Sunnuntai 2.8.

Saavuin sunnuntaiaamuna klo 8 leirintäalueelle. Järjestyksenvalvojan kanssa kävimme läpi kuluneen yön, joka oli jälleen sujunut mallikkaasti ilman häiriöitä. Kaikki alueelle saapuneet asiakkaat olivat jo saaneet leirintärannekkeen, joten uusia majoituspaikkoja ei oltu myyty. Järjestyksenvalvoja lopetti vuoronsa kello 8, ja minä jäin vastaamaan alueesta. Vapaaehtoisille ei oltu sovittu työvuoroja enää sunnuntaipäivälle, joten vastasin itse leirintäalueesta sen sulkemiseen asti. Porisperen nettisivuilla sekä Facebook -sivustolla oli asiakkaita informoitu Porispere Campin sulkeutuvan kello 14 sunnuntaina. Tulostin kuitenkin koulurakennuksen ulko-oviin sekä seinille info-opasteita, joista kävi myös ilmi Porispere Campin sulkeutumisaika.

Ennen kello yhdeksää kävin läpi vielä koulurakennuksen wc- ja suihkutilat, joihin tarvittaessa täytin käsi- ja wc-paperit sekä tyhjensin roska-astiat. Avasin myös ulko-ovet sekä puhdistin bajamajojen lattiat. Kello 9 jälkeen ensimmäiset majoittujat siirtyivät suihkuun ja kello 12 mennessä suurin osa asiakkaista oli jo valmistelemassa lähtöään. Kello 14 mennessä koulurakennus ja piha-alue olivat tyhjentyneet ja kaikki asiakkaat olivat poistuneet leirintäalueelta. Suurin osa asiakkaista kiitti ja kehu leirintää sekä festivaalia ja sen järjestelyjä lähtiessään.

Kello 14 jälkeen, kun kaikki asiakkaat olivat poistuneet, tein vielä tarkastuskierroksen koulurakennuksessa ja piha-alueella, jonka jälkeen suljin leirinnän ovet. Tämän jälkeen siirryin festivaalialueelle palauttamaan pohjakassaa sekä muita Porispere Campin tarvikkeita. Myöhemmin iltapäivällä palasin siivoamaan leirintäalueen pihamaata sekä koulurakennusta sisältä. Koulurakennuksen vuokrasopimuksessa todettiin, että koulu oli palautettava sellaisessa kunnossa kuin se on vuokrattu, joten sen siivoaminen vei aikaa muutamia tunteja. Piha-alueen siivouksessa ja puolijoukkueletan purkamisessa sain apua festivaalialueen työntekijöiltä. Myöhemmin illalla Veikko Lehti Oy oli hakenut bajamajat sekä roska-astiat pois. Myös matkailuajoneuvojen käyttämä sähkökaappi haettiin pois illalla sekä ulkoveden järjestelyt hoidettiin pois.

9 YHTEENVETO JA KEHITTÄMISKOHTEET

Porispere Campin suunnittelu ja toteutus sujuivat tavoitteiden mukaisesti sekä suunnittelussa aikataulussa. Suunnittelutyö aloitettiin helmikuussa, ja varsinaiset järjestelyt pantiin toimeen maaliskuun alkupuolella. Heinäkuun loppuun mennessä kaikki tarvittavat toimenpiteet oli tehty, jotta leirintäalue voitiin avata asiakkaille. Suunnittelun jälkeen ensimmäisenä vireille laitettiin lupa-anomukset. Sen jälkeen luotiin tuotepaketit, jotka laitettiin myyntiin, minkä jälkeen Porispere Campin markkinoiminen aloitettiin. Viimeiseksi ennen festivaaliviikonloppua hankittiin tarvittavat välineet ja resurssit leirintäalueelle sekä valmisteltiin alue lopulliseen malliinsa. Itse festivaaliviikonloppu sujui Porispere Campissä rauhallisesti ja suunnitelmien mukaisesti.

Porispere Campissä ei teetetty asiakaspalautekyselyä, mutta festivaaliviikonlopun aikana palautetta tuli tasaisesti suoraan asiakkailta. Suurin osa palautteista oli positiivisia. Monet asiakkaat kiittelivät leirintäalueen hyvää sijaintia festivaalialueen vieressä sekä alueen rauhallista ja rentoa ilmapiiriä. Positiivista palautetta tuli myös sekä festivaali- että leirintäalueen asiakaspalvelusta. Kritiikkiä aiheutti muutamissa asiakkaissa lippu.fi:n myyntipalvelun sulkeutuminen festivaalin ensimmäisenä päivänä, jolloin leirinnän lippuja ei voinut enää ostaa verkosta. Lippuja kuitenkin myytiin kä-

teiskaupalla vielä leirintäalueen infopisteessä, mutta tiedottaminen tästä oli ollut heikkoa. Porispere oli tänä vuonna päättänyt jättää painattamatta asiakkaille jaettavat flajjereihin painetut ohjelmat, mikä aiheutti hieman kritisointia myös Porispere Campissa. Leirinnän infopisteeseen oli tulostettu päiväkohtaiset ohjelmat, ja seinillä olevista julisteista kävi ilmi päiväkohtaiset esiintyjät, mutta moni olisi silti kaivannut aikataulua esiintyjistä, jonka olisi voinut ottaa leirinnästä mukaansa myös festivaali-alueelle. Asiakaspalautteista kävi myös ilmi, että alueen selkeää rajausta aidoilla jäätettiin kaipaamaan. Yhteenvetona asiakaspalautte Porispere Campista oli kuitenkin varsin positiivista. Viimeisenä festivaalipäivänä lähes kaikki asiakkaat kiittivät lähtiesään leirintäalueelta järjestelyistä ja moni kertoi palaavansa taas ensi vuonna. Useat asiakkaat olivat myös hyvin tyytyväisiä kokonaisuuteen sekä festivaalin että leirinnän järjestelyissä.

Festivaalin jälkeen kävimme tuotantotiimin kanssa läpi leirinnän kehityskohteita seuraavia vuosia ajatellen. Päällimmäiseksi kehityskohteeksi nousi leirinnän lippujen saatavuuden parantaminen sekä tiedottaminen leirintälipun ostamisesta. Lipunmyynti oli vuonna 2015 organisoitu lippupisteen kautta, joka toimi pääasiallisena myyntikanavana. Lipun ostoa hankaloitti kuitenkin lippupisteen sulkeutuminen perjantaina, leirinnän ensimmäisenä aukiolopäivänä. Tulevien vuosien kannalta leirinnän lippuja voisi olla myynnissä sekä lippupisteessä että leirinnän vastaanotossa koko festivaalin ajan niin kauan kuin leirintäpaikkoja riittää. Myös selkeä tiedottaminen lippujen myynnistä ja niiden saatavuudesta on tärkeää. Osa asiakkaista koki leirinnän lipun oston hieman sekavaksi.

Myös leirintäalueen aitaus nousi esiin kehityskohteena. Vuonna 2015 leirintäalue päätettiin rajata vain muutamilla aidoilla rauhallisen sijainnin johdosta. Vaikka ulkopuolisia henkilöitä ei näyttänyt leirintäalueella viettävän aikaa, eikä järjestyshäiriöitä nähty, kävi asiakkaiden palautteista kuitenkin ilmi, että selkeämpää aitausta olisi kaivattu alueella. Vuodelle 2016 kehityskohteeksi nousi myös aamupalan tarjoaminen sekä muiden oheistuotteiden myynti leirinnässä. Aamupala voisi olla suppeakin, mutta esimerkiksi kahvi, virvoitusjuomat ja pienet suolaiset voisivat tuoda lisämyyntiä sekä lisäarvoa asiakkaalle. Muita myytäviä oheistuotteita voisivat olla esimerkiksi kertakäyttösadetakit, korvatulpat ja festivaalipaidat. Myös puhallutuspiste viimeisenä festivaalipäivänä voisi olla kehitysidea vuodelle 2016.

10 POHDINTA

Opinnäytetyöprojekti oli minulle sopivan haastava sekä sen aihe oli mielekäs. Porispere Campin suunnittelu ja toteutus opettivat minulle paljon ammatillisesta näkökulmasta ja samalla pääsin testaamaan käytännössä jo oppimaani. Projektin toteuttaminen oli minulle myös erittäin palkitsevaa. Festivaaliviikonlopun jälkeen oli helpotava ja kiitollinen tunne huomata onnistuneensa Porispere Campin järjestämisessä.

Projektin toteuttaminen vaati myös uuden opettelua, oma-aloitteisuutta sekä toisinaan hyvää stressin- ja paineensietokykyä. Valitsemastani teoriapohjasta oli paljon hyötyä projektin suunnittelussa. Koska minulla ei ollut aikaisempaa kokemusta projektin johtamisesta tai leirintäalueen pystyttämisestä, oli teoriaan helppo peilata tekemiäni ratkaisuja. Tehdessäni kirjallista työtä, tuli eteen toki myös asioita, jotka jälkepäin ajateltuna olisi voinut tehdä toisin tai paremmin. Olen kuitenkin kiitollinen, että pääsin toteuttamaan tätä projektia ja sain myös ottaa vastuuta sen onnistumisesta. Leirintäalueen toteuttamisen ohella pääsin kurkistamaan myös tapahtumatuotannon kulissien taakse. Festivaalijärjestämisen hektisyys ja paine oli käsin kosketeltavaa, mutta kiitos seisoi festivaaliviikonlopun jälkeen.

Myös festivaalin promoottori Harri Vilkuna oli tyytyväinen ensimmäiseen leirintäkokeiluun. Keskustelussamme hän kertoo Porispereen pyrkivän kehittymään joka vuosi niin kävijämäärältään kuin palveluiltaankin. Siksi myös festivaalileirintä on tärkeässä asemassa. Hänen mukaansa Porispere Campista saatiin positiivinen signaali ja jatkoa leirinnän järjestämiselle lienee luvassa. (Vilkuna henkilökohtainen tiedonanto 26.1.2015)

LÄHTEET

- Hirsijärvi, S., Remes, P & Sajavaara P. 1997. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi
- Iivari, P. 2012. Matkailun turvallisuus. Globaalit muutokset – paikalliset vaikutukset. Rovaniemi: Rovaniemen ammattikorkeakoulu
- Jaakkola, E. Orava, M & Varjonen, V. 2009. Palvelujen tuotteistamisesta kilpailuetua opas yrityksille. Helsinki: Tekes. Viitattu 1.12.2015
http://www.tekes.fi/globalassets/julkaisut/palvelujen_tuotteistamisesta_kilpailuetua.pdf
- Kalevan Kisojen www-sivut 2015. Viitattu 25.2.2015.
<http://www.kalevankisat2015.fi>
- Komppula, R. & Boxberg, M. 2005. Matkailuyrityksen tuotekehitys. Helsinki: Edita Prima Oy
- Lampinen, J. 2011. Ekologisen ja turvallisen yleisötilaisuuden järjestämisopas. Pori. Suomen Ympäristö- ja Terveysalan Kustannus Oy
- Lampinen, J. & Välikylä, T. 2009. Yleisötilaisuuden järjestämisopas. Sastamala: Vammalan Kirjapaino Oy
- Lööw, M. 2002. Onnistunut projekti. Projektikohtaamisen ja –suunnittelun käsikirja. Helsinki: Tietosanoma Oy
- Maylor, H. 2010. Project management. Harlow: Pearson Education Limited
- Olin, K. 2011. Facebook markkinointi. Käytännön opas. Helsinki: Talentum. Viitattu 11.1.2016 <http://www.ellibs.com.lillukka.samk.fi/fi/book/978-952-14-1703-0>
- Pelin, R. 2011. Projektihallinnan käsikirja. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy
- Pori Jazz Festivaalin www-sivut 2015. Viitattu 30.11.2015. <http://porijazz.fi/fi/>
- Roskilde Festivaalin www-sivut 2016. Viitattu 13.11.2015 <http://www.roskilde-festival.dk>
- Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi
- Vilkuna, H. 2016. Promoottori, Porispere. Pori. Sähköpostikeskustelu 20.1.2016
- Vilkuna, H. 2016. Promoottori, Porispere. Pori. Sähköpostikeskustelu 26.1.2016
- Viitala, R. & Jylhä, E. 2013. Liiketoimintaosaaminen. Menestyvän yritystoiminnan perusta. Helsinki: Edita Publishing Oy. Viitattu 15.1.2015
<http://www.ellibs.com.lillukka.samk.fi/fi/book/978-951-37-6412-8>

✦ PORISPERE ✦ CAMP.

31.7.–2.8.
Kaarisillan
yhtenäiskoulu

Isosannan-
puistokatu 23
28190 Pori

<p>KOULUMAJOITUS Takas ala-aste lattiall!</p> <p>25€ / vrk / hlö</p> <p>45€ / 2vrk / hlö</p> <p>Koulurakennuksen suihkut sekä wc:t käytettävissä. Hintaan sisältyy retkipatja.</p>	<p>TELTTA-PAIKKA Lait oma pystyy!</p> <p>20€ / vrk / hlö</p> <p>35€ / 2vrk / hlö</p> <p>Koulurakennuksen suihkut sekä wc:t käytettävissä.</p>
<p>KIMPPATELTTA Hiuka isompi ja helpompi!</p> <p>150€ / vrk</p> <p>250€ / 2vrk</p> <p>Yhteen teltaan varaus max 10 hlö. Hinta sisältää valmiiksi pystytetyn puolijoukkueteltan sekä retkipatjat. Koulurakennuksen suihkut sekä wc:t käytettävissä.</p>	<p>VAUNUPAIKKA Tul ny omallas hei!</p> <p>25€ / vrk</p> <p>40€ / 2vrk</p> <p>Paikkamaksun lisäksi 10€ henkilömaksu, joka veloitetaan saapumisen yhteydessä retkikunnan henkilömäärän mukaan. Hinta sisältää sähkön. Koulurakennuksen suihkut sekä wc:t käytettävissä.</p>

Online-varauksiin lisätään Lippupisteeseen palvelumaksu 2,5€
Yhteistyökumppanimme Original Sokos Hotel Vaakuna hemmottelee Porisperen vieraita!
 Porispererannekkeella pirstävä aamusauna sis. pyyhkeen **5€** ja päälle kunnon tankkaus tuhdilla aamiaisella **10€**.
 Aamusauna sekä aamiainen erikseen ostettavissa Vaakunasta.
 (Aamiainen tarjolla la-su klo 13.00 asti. Aamusauna lämpimänä klo 8.00-11.00)

Porisperen kylkeen nousee telttakylä

 Suosittele 116

Satakunnan Kansan [Lähetä palautetta toimittajalle](#)

Kuva: Miikka Kiminki/SK/Arkisto

August Burns Red villitsi Porispere-yleisöä viime kesänä.

Porispere tarjoaa tänä kesänä ensimmäistä kertaa festivaalivierailleen erillisen majoitusmahdollisuuden.

Porispere Camp sijaitsee Kaarisillan yhtenäiskoululla, mistä on matkaa festivaalialueelle noin 500 metriä. Tarjolla on niin koulumajoitusta, telttamajoitusta, asuntoauto/-vaunu kuin valmis puolijoukkueteltoa.

Syyksi leirintäalueen perustamiselle Porispere nimee tiedotteessaan Porin kaupungin rajallisen majoituskapasiteetin ja Porisperen kanssa samaan aikaan pidettävät Kalevan kisat.

Paikat ja leirintäliput myynnissä täällä